

66

BYTINA

69

Δροσιά!

Το ακριβώτερο αγαθό του καλοκαιριού...

Η ανάπαυσις είναι πλήρης, ο ύπνος δροσερός και ξεκούραστος, σέ σεντόνια ΙΡΛΑΝΔΑ Πειραιϊκής - Πατραϊκής

- **ΙΡΛΑΝΔΑ:** Στερεό, λουβάτο σεντόνι, πάντοτε χιονάτο.
- **ΒΙΚΤΩΡΙΑ:** Λεπτό και φινό σεντόνι πολυτελείας.

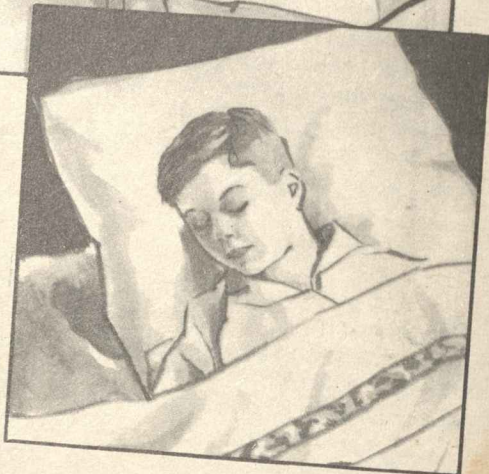
Αυτό το σήμα εγγυάται ότι αγοράζετε γνήσιον ύφασμα ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Με ό,τι βάζει ο νους σε δαμβακερά ύφασματα ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τοιγώνια

— Ένας Σκωτσέζος έρπαιται στο δόνο και μπαίνει σ' ένα μπαρ να πίνει ένα ποτό.
— Πόσο έχει το ούισκυ, κύριε; — Ορθώς ένα σελίνι. Κατα δύο!

— Κι' αν σταθώ στο ένα πόδι, έχει το ούισκυ;

Στο κρεβάτι

— Η σύζυγος: Άκούω θόρυβο. Θάνατι κανέναν κλέφτη.
— Ο σύζυγος: Δεν με πατάει. Πρώτα οι κλέφτες δεν κάνουν θόρυβο.

Σε λίγο:
— Η σύζυγος: Δεν άκουω θόρυβο. Θάνατι κανέναν κλέφτη.

Προνοητικότητα!

Πόλιςμαν: Γιατί τρέχεις τόσο πολύ;

Αδελφός: Έχω την κλινική (Έκπαι από μικρή βασανιστική σκέψη): Έχω χαλάσει τα φρένα, κύριε πόλιςμαν, και το τρέχω στο γκαράζ για να μη συμβεί κανένα δυστύχημα.

Ατομικές υποθέσεις

— Ένας νέος που φλερτάρει με μία νέα τσιγάρα:
— Έχετε αγαπήσει πολλές φορές στη ζωή σας;
— Με συγχωρήστε, αλλά αυτές είναι ατομικές μου υποθέσεις.
— Α, καλώς. Και πώς πάνε οι υποθέσεις σας;

Κακεντρέχεια

— Το φόρεμα αυτό σου πάει πάρα πολύ. Δεν το έχω ξαναδεί.
— Είναι το δούρο που μπαμπάς μου για τα είκοσι ένα μου χρόνια.
— Μπα, και είναι πάλι της μάνας;

Το ζύγι

— Ένας φτωχός αγοράζει το βούτυρο από ένα χωρικό που ήταν πειρατής. Μία μέρα παρατήρησε ότι το βούτυρο του ήταν λιγότερο από ό,τι έπρεπε, έλανε μόνον στο χωρικό.

— Έχετε ζυγαριά; ρώτησε ο πειρατής το χωρικό.
— Ναί, κύριε δικαστά.
— Και ζύγια;
— Όχι, ζύγια δεν έχω.
— Τότε πώς ζυγίζετε το βούτυρο που πουλάτε;

— Μά είναι πολύ απλό, κύριε, είπα δωροδότης. Από τότε που ο έμπορος αγοράζει από μένα το βούτυρο, το ζυγίζω κι' εγώ απ' αυτόν το ζυγό μου και το χρησιμοποιώ για να ζυγίσω το βούτυρο που το πουλάω. Αν δεν είναι σωστό το βούτυρο, όπως βλέπετε, δεν φταίω εγώ...

Σημείο αναγνωρίσεως

Δύο παιδιά παρακολουθούν ένα δαπνι που μπαίνει σ' ένα αγγλικό λιμάνι. — Βάζω στο χέρι μου — λέει το ένα — πως αυτό το καράβι είναι σκωτσέζικο. — Από τί το κατάλαβες; ρωτάει το άλλο. — Δεν το ακολουθεί ούτε ένας γλάρος.

ΕΒΕΛΥΝ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΠΕΝΕ ΣΑΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ :

Σε μία μεγάλη κλινική του Λονδίνου, η διευθύνουσα αδελφή Άννα είναι έρωταμένη με το γιατρό Τζέραλντ, δεν απορρίπτει όμως τις απόψεις του γιατρού, ο οποίος είναι ο γιατρός πρόκειται να πάει με υποτροφία για να σπουδάσει στην Αμερική. Η Άννα είναι η γυναίκα που κληρονομεί την κλινική έπειτα από τον θάνατο του Τζέραλντ. Με το γιατρό Τζέραλντ είναι έρωταμένη και η νεαρή νοσοκόμα Έβελυν που η Άννα έχει προσλάβει στην κλινική για να τη σώσει από το θάνατο, στον οποίο την είχε βυθισμένη ο πατέρας της, λαθρέμπορος ναρκωτικών. Η Άννα αναγνωρίζει την Έβελυν, η οποία άλλοτε της προμήθευε ναρκωτικά. Έτσι, τα πάντα ανακάμπτει τις σχέσεις της με τον Τζέραλντ και απορρίπτει να την εκδώσει για να της πάει την κλινική, αλλά ο Τζέραλντ, ο οποίος όμως, έρωτα την Έβελυν για την Άννα, της λέει πως δεν είναι έρωταμένος και πως θα έπρεπε να χωρίσουν. Η Έβελυν του λέει πως αν γινόταν αυτό θα πέθαινε. Τότε ο Τζέραλντ την καθησυχάζει.

5. Οι τήψεις τον τυραννούσαν νύχτα και μέρα. Έπρεπε να βρή κάποιον λύση... Δεν μπορούσε να συνεχίσει έτσι... Δεν φερόταν τίμια ούτε στην Άννα ούτε στην Έβελυν. Αν μπορούσε να παντρευτεί την Έβελυν και να φύγει μαζί της για την Αμερική... Πόσο θα τολμούσε... Κι' όμως, πολλές φορές αμφιβάλλε ακόμη και γι' αυτό... Δεν ήξερε κι' ο ίδιος ποιά ήταν η αλήθεια πίσω από όλα αυτά... Όταν η Άννα μαζή τον Τζέραλντ, πίστευε αμέσως πως δεν υπήρχε καμιά άλλη γυναίκα στον κόσμο... Κι' όταν ήταν με την Άννα...

Όμως τον τελευταίο καιρό, όταν ήταν με την Άννα δεν ένιωθε πια την ίδια ευχαρίστηση όπως άλλοτε. Κάτι ασαφές του είχε αλλάξει. Ήταν εκείνη η νύχτα που τον καταλάβαινε, να νόμιζε πως όλα ήταν όπως πρώτα. Και γιατί άλλωστε θα είχε λόγους ν' αμφιβάλλει; Ή συμπεριφορά του απέναντί της δεν είχε αλλάξει καθόλου. Κι' αυτές τις τελευταίες εβδομάδες είχαν συναντηθεί περισσότερες φορές από άλλοτε. Ήταν επίθυμια της Άννας αυτή, ο δική του. Του είχε πει πως δεν τους ήθελε και πολύς καιρός να χωρίσουν. Ένας τον έβλεπε μέχρι που να φεύγε και να τον ακολουθούσε. Κι' είχε ζήσει με ελπίδες σχεδόν κάθε μέρα. Έκείνος είχε δειχτεί με κρύα καρδιά. Κάθε φορά που είχαν ραντεβού, έπαινε την απόφαση να της μιλήσει με ειλικρίνεια, να της πει ότι την αγαπούσε. Και κάθε φορά το ανέβαλλε. Σκεπτόταν τον πόνο που θα της προκαλούσε. Έτσι όμως τον έβλεπε κι' ο έρωτάς του να μιλάει. Αν παραχέονταν πως είχε πάψει να τον αγαπά, τι ιδέα θα σχημάτιζε εκείνη γι' αυτόν; Ένας άνδρας άπιστος, με ρηχά αισθήματα, που αλ-

λάζουν απ' τη μία εβδομάδα στην άλλη...

Το κορμάκι του ένοχο αυτοκινήτου που περνούσε κάπου μακριά, διέκοψε τις σκέψεις του Τζέραλντ και τον ξανάφερε στην πραγματικότητα. Κότταξε τους φωτεινούς δείκτες του ρολογιού του και σηκώθηκε γρήγορα, παρασύροντας και την Έβελυν μαζί του.

Είναι πολύ άργα, της είπε. Πρέπει να διαστούμε, αν θέλεις να γυρίσεις στην ώρα σου στην κλινική...

Όμως η Έβελυν δεν έδειχνε καμιά διάθεση να διασπεί. Τόλιζε τα μπράτσα της στο λαιμό του και σφίχτηκε χαδιάρικα επάνω του.

Πώς πέρασε τόσο γρήγορα η ώρα; ρώτησε. Εγώ νομίζω πως μόλις τώρα ήρθαμε...

Ο Τζέραλντ της χαμογέλασε τρυφερά. Έμοιαζε τόσο με παιδί, με τα μεγάλα θάνα μάτια της και τις παιδικές ερωτήσεις της...

— Απόψε ήμουν τόσο εύχρηστη, συνέχισε η Έβελυν. Μέχρι τη στιγμή που μου είπες πως...

Ξαναφέροντας στο μυαλό της τα λόγια του αγαπημένου της, η Έβελυν ένιωθε ένα οιδερόνιο χέρι να σφίγγει την καρδιά της. Μία φοβερή υποψία πέρασε απ' το μυαλό της: Κι' αν ήταν αλήθεια; Αν τολμούσε να αλήθεια πως έπρεπε να χωρίσουν; Αν ήθελε με τα λόγια του να την προετοιμάσει; Όμως όχι! Δεν ήταν δυνατόν! Ακόμη και τώρα ο Τζέραλντ την καθησυχάζει πάλι και τη δεσμεύει άλλη μία φορά πως αστεϊεύεται μόνο. Τα λόγια του έφευγαν σαν βάλαμο στην τραυματική ψυχή της.

— Βγάλε αυτές τις ιδέες απ' το μυαλό σου, αγάπη μου, της φθόγγισε τρυφερά. Δεν θέλω να στενοχωριέσαι... Αν μίλησα έτσι το έκανα μόνο και μόνο γιατί φοβάμαι μη σε χάσω... Μπορεί, κάποτε, οι συνθήκες της ζωής να μας υποχρεώσουν να χωρίσουμε...

Στην καρδιά της Έβελυν ο φόβος παραχώρησε τη θέση του στην απορία. — Μά γιατί μπορεί να χωρίσουμε; ρώτησε. Αφού αγαπιόμαστε, ποιος μας εμποδίζει; Να χωρίσουμε ελεύθερα την αγάπη μας; Είμαστε ελεύθεροι... Μπορούμε ακόμη και να...

Σταμάτησε όμως απότομα, ενώ ένα ρόδινο χρώμα απλωνόταν στα μάγουλά της. — Ήθελε να πει πως μπορούσαν και να παντρευτούν... Μά αυτό ήταν κάτι που δεν έπρεπε να το πει εκείνη, αλλά ο Τζέραλντ. Αυτός έπρεπε να κάνει σχέδια για το μέλλον. Κι' ασαφώς θα έκανε κάποτε... Γιατί όμως δεν της είχε πει ποτέ τίποτα μέχρι τώρα; Μήπως δεν την αγαπούσε; Μήπως γι' αυτόν δεν ήταν παρ' μία περαστική περιπέτεια; — Τζέραλντ, τον ρώτησε, κυτάζον-

τάς τον στα μάτια, πώς μου την αλήθεια; Μ' αγαπάς;
— Έκείνος δεν της απάντησε και την έσφιξε σιωπηλά στην αγκαλιά του. Τα χείλη του ζήτησαν τα δικά της και το φιλή του ήταν άρκετη απάντηση στην ερώτησή της. Ποτέ δεν θα μπορούσε να τη φιλήσει με τέτοιο πάθος αν δεν την αγαπούσε. Ήταν άνοητη ν' αμφιβάλλει και να βασανίζεται...

— Όταν τραβήχτηκε απ' την αγκαλιά του, ο Τζέραλντ την κυτάξε με χαμόγελο τρυφερό και ειρωνικό μαζί.

— Είσαι ευχαριστημένη τώρα; τη ρώτησε.

— Ναί, αγάπη μου...

— Την άλλη Τρίτη, λοιπόν;

— Ναί, Τζέραλντ...

Λίγο αργότερα, βλέποντάς την να χάνεται μέσα στο άνοιγμα της μεγάλης πόρτας της κλινικής, ο Τζέραλντ ένιωθε την καρδιά του να σφίγγεται από αγωνία. Ακόμη κι' αυτός ο σύντομος αποχωρισμός τον έκανε να πονά. Ποτέ δεν θα μπορούσε να την αποχωρισθώ για πάντα. Έπρεπε υποχρεωτικά να βρή μία λύση και γρήγορα μάλιστα. Αιτή τη κατάσταση δεν μπορούσε να εξακολουθήσει. Φερόταν σαν παλιάνθρωπος και στη μία και στην άλλη. Έπρεπε επί τέλους ν' αποφασιζόταν ποιά θα διάλεγε. Πόταν απ' τις δυο αγαπούσε πραγματικά. Και πρό παντός, δεν έπρεπε να συναντηθώ πια με την Έβελυν. Τυχαίνοντας όσο ήταν ακόμη άρραδωνισμένος με την Άννα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10ο

Η Έβελυν πήρε την παραγγελία της Χίλαρυ Μπλέστον από τη Φόουντερ, τη μοναδική φίλη που είχε στην κλινική.

— Η προϊστάμενη λέει πως η κυρία Μπλέστον ζήτησε να σε δει. Θέλει να πει άμεσα στο δωμάτιό της...

Η Έβελυν έκανε μία γκριμάτσα δυσαρεστικής. — Δεν θα με αφήσει ποτέ η ουχή αυτή ή γυναίκα; ρώτησε σιγά τον εαυτό της. — Γιατί δεν το παίρνει απόφαση πως δεν πρόκειται να κάνω αυτό που θέλει;

— Έπειτα, με ανάλαφρο έθιμα και ησυχία καρδιά προχώρησε προς το θαλαμο πολυτελείας του πρώτου ορόφου. Ήξερε τι την ήθελε η Χίλαρυ Μπλέστον και ήξερε πως ούτε κι' αυτή τη φορά θα υποχωρούσε στην απαίτησή της. Τώρα πια δεν φοβόταν ούτε αυτήν ούτε τις απειλές της, γιατί ήταν βέβαιη πως δεν θα τολμούσε ποτέ να της πραγματοποιήσει. — Έτσι γινόταν κάθε φορά: Η Χίλαρυ Μπλέστον τη φώναζε στο θαλάμο της και προσπαθούσε να την παύσει με απειλές, παρακάλια κα δωροδοκίες. Μά εκείνη έμενε ακλόνητη στην απόφασή της. Κι' η Χίλαρυ Μπλέστον δεν τολμούσε να πει τίποτα στον άνδρα της ή στη διευθύνουσα, γιατί δεν είχε να κερδίσει τίποτα αν την έδιωχναν. Όσο όμως έρωτα στην κλινική, μπορούσε πάντα να έλπιζε πως ίσως κατόρθωνε να την παύσει. Κι' αυτή τη φορά όμως, η προσπάθειά της θ' αποτύχανε...

Η Έβελυν το ήξερε από πριν και δεν ανησυχούσε καθόλου μπαίνοντας στο θαλάμο της. — Εξέ άλλου, σήμερα το πρωί είχε πολύ κέφι: Ο ήλιος έλαμπε στον καταγάλανο ουρανό... Ήταν νέα κι' έρωταμένη... Της έφτανε μόνο να θυμάται τις υπέροχες ώρες που είχε περάσει χθές το βράδυ με τον Τζέραλντ, για να στήσει κάθε άλλη δυσάρεστη σκέψη απ' το μυαλό της... Και με τη σκέψη της στον αγαπημένο της, η Έβελυν χύπτηκε την πόρτα και μπήκε στο δωμάτιο της πλωσίας άρρωστης.

— Με ζητήσατε, κυρία Μπλέστον; τη ρώτησε. — Ναί, Ντάβιντσον. Σε ζήτησα από χθές το βράδυ...

— Έχω πάντα έξοδο την Τρίτη το βράδυ...

— Έτσι μου είπαν. Διασκεδάσεις ώραια;

— Θαυμάσια. Πήγα μία βόλτα με αυτοκίνητο έξω απ' το Λονδίνο. Ο καιρός ήταν υπέροχος. Είχε και φεγγάρι...

— Στα λόγια της Έβελυν, η κυρία Μπλέστον δεν μπόρεσε να κρύψει ένα χαμόγελο ικανοποίησής. — Αν' τον τόνο της φωνής της και τη λάμψη του προσώπου της, ήταν φανερό πως η μικρή νοσοκόμα είχε πάει ερωτικό φαντασμά. Και με ποιά άλλον, αν όχι με το δόκτορα Τρέντ;

— Φαντάζομαι πως θα πέρασε πολύ όμορφα. Εξέ άλλου, ο δόκτορ Τρέντ είναι τόσο γοητευτικός...

Μόλις είπε τα λόγια αυτά, η κυρία Μπλέστον κυτάξε με ελέμμα διαπραγματικό την Έβελυν για να δει τι εντύπωση της είχαν κάνει. Στο κάτω - κάτω της γραφής, μπορεί τα πράγματα να μην ήταν έτσι όπως τα φανταζόταν. Μπορεί να μην υπήρχε τίποτα το σοβαρό ανάμεσα στο νεαρό χειρουργό και την Έβελυν. Μπορεί ο δόκτορ Τρέντ να συνήθιζε να φιλά όλες τις νεαρές και νόστιμες νοσοκόμες. — Αν κι' αυτό ήταν κάπως άβιαστο. Σαν γιατρός που ήταν έπρεπε να προσέχει πολύ. Κι' αμφίως δεν θα διακινδύνευε τόσο την αξιοπρέπειά του μέσα στην κλινική...

Μά οι αμφιβολίες της κυρίας Μπλέστον διαλύθηκαν άμεσα μπροστά στην έκφραση που πήρε το πρόσωπό της. Έβελυν στα λόγια της. Τα μάγουλά της έγιναν κατακόκκινα και στο βλέμμα της ζωγραφίστηκε ο τρόμος. Η κυρία Μπλέστον χαμογέλασε ικανοποιημένη.

— Μην ανησυχείς, είπε στην Έβελυν με υποκριτικά προστατευτικό ύφος. Δεν πρόκειται να προδώσω το μυστικό σου. Να πεις όμως στο φίλο σου να προσέχει άλλη φορά περισσότερα όταν σε φιλάει μέσα στην κλινική. Η πόρτα μου ήταν ανοιχτή και σ' είδα μέσα στον καθρέφτη...

Με μάτια θρηνόειχα απ' τον τρόμο, η Έβελυν την κυτάξε σιωπηλά. Δεν πίστευε ότι η κυρία Μπλέστον θα κρατούσε το μυστικό της και καταλάβαινε τι θα επακολουθούσε: Θα την έδιωχνε από την κλινική ή θα την έδιωχνε από την κλινική. Δεν έπρεπε όμως να υποχωρήσει στον εκδιαισισμό. Με κάθε θυσία έπρεπε να το αποφύγει. Πώς όμως;

— Και τώρα τι θα κάνεις; τη ρώτησε με τρεμάμενη φωνή.

— Αυτό εξαρτάται από σενα, απάντησε η κυρία Μπλέστον.

— Η καρδιά της Έβελυν σφίχτηκε.

— Δηλαδή; ρώτησε.

— Φαντάζομαι πως δεν θα θέλεις να μάθω τίποτα ή διευθύνουσα...

— Όχι, φθόγγισε η Έβελυν, ενώ το πρόσωπό της έπαυσε έκφραση αγωνίας.

— Το φαντάστηκα, έκανε η Χίλαρυ με σαρκαστικό ύφος. Κάτι τέτοιο θα διασκέδαζε πολύ τη διευθύνουσα. Ο δόκτορ Τρέντ είναι το έπιστομο φάρμακός της, όπως μου είπαν...

— Για μία στιγμή, απόλυτη σιωπή έσπασε στο δωμάτιο. Στην Έβελυν φάνεταν πως έβλεπε όνειρο, ένα εφιαλτικό όνειρο. Δεν τολμούσε να πιστέψει τα λόγια που είχε ακούσει. Κι' αν όμως η Χίλαρυ Μπλέστον έλεγε την αλήθεια;

— Τι... τι θέλετε να πείτε; τη ρώτησε με μία τελευταία ελπίδα να την ακούσει να διαψεύθει όσα της είχε πει.

— Μά η Χίλαρυ γέλασε σαρκαστικά. — Όταν δεν το ήξερες, είπε. — Ε, βέβαια, δεν τον συνέφερε να σε πη... Οι άνδρες είναι όλοι ίδιοι, παιδί μου. Θά το καταλάβαινες όταν μεγαλώσεις λίγο ακόμα...

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΙΛΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΡΥΘΜΟΥ

ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΣ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΝΕΟΣΤΡΩΜ

Έχει την τιμήν να παρουσιάσει τις Έλληνικές Κοινότητες ΝΕΑΝ ΕΚΘΕΣΙΣ της ΕΠΙΛΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΡΥΘΜΟΥ και ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΣ ΣΠΙΤΙΟΥ στις τρεις υπόγειες οδούς της γνωστής Έκθεσης της ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ & ΘΗΣΕΩΣ

- ✓ Πώς επιπλώνεται το σπίτι
- ✓ Πώς διακοσμείται κάθε δωμάτιο

Στην νύκτα μας ούσαν εμβαδόν 550 τ.μ. η οποία προς προσέλευση των δημοφιλών μας εκ της καλής αντίληψης εκτίθεται στις τρεις υπόγειες οδούς της Έκθεσης μας, περιλαμβάνει αναπτυσσόμενα, επιπλωμένα και διακοσμημένα όλα οι χώροι του σύγχρονου σπιτιού.

• ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΕΠΙΛΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΤΥΠΟΥ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΣ ΣΠΙΤΙΟΥ
• Διοργανώθηκε η ΝΕΑΝ ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΑΙ ΟΛΑΣ ΤΑΙ ΕΡΓΑΣΙΟΝ ΜΑΙ ΟΛΑΣ ΤΑΙ ΗΜΕΡΑΙΣ
• ΕΠΙΣΚΕΦΟΝΤΕ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΑΙ ΟΛΑΣ ΤΑΙ ΕΡΓΑΣΙΟΝ ΜΑΙ ΟΛΑΣ ΤΑΙ ΗΜΕΡΑΙΣ
• ΟΙ ΔΕΚΟΡΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΤΗΡΕΙΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΜΕΙΝ ΤΟ ΣΠΙΤΙΟΝ ΣΑΣ.

ΝΕΟΣΤΡΩΜ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ & ΘΗΣΕΩΣ - ΤΗΛ. 33.068
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ 89 - ΤΗΛ. 92.240

ΝΥΦΙΚΑ
ΚΑΙ ΕΙΔΗ
ΓΑΜΟΥ
ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
ΝΤΑΙΖΗ
ΝΤΑΙΖΗ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
Ερμού 64, 6ος όροφος, τηλ. 26-729

ΕΒΕΛΥΝ

Συνέχεια από την προηγ. σελίδα

“Ένας λυγμός ανέβηκε στα χείλη της” Εβελυν.

— Δεν σάς πιστεύω, φώναξε με πάθος. Δεν μου λέτε την αλήθεια... Είναι όλα φέματα...

“Η Χίλαρη τής έριξε ένα περιφρονητικό βλέμμα.

— Μπορείς να πιστεύεις, τι θέλεις, τής είπε. “Εγώ πάντως λέω την αλήθεια...”

— Μα η διευθύνουσα, ψιθύρισε χαμένα η “Εβελυν. Είναι... είναι τόσο...

— Γριά; ρώτησε η Χίλαρη. “Η διευθύνουσα, μικρούλα μου, δεν είναι καθόλου γριά. “Όταν δεν φορά τη στολή είναι πολύ νέα και όμορφη. Ρώτησε το δόκτορα Τρέντ να της πει τι θα σου πη...

“Η “Εβελυν έκρυψε το πρόσωπο στα χέρια της και ξέσπασε σε λυγμούς. “Ήταν αλήθεια. “Όλα όσα τής είχε πει αυτή η γυναίκα ήταν αλήθεια. “Έπρεπε να το είχε καταλάβει και μόνη της πώς κάτι συνέβαινε. “Η στάση του Τζέρελντ το έδειχνε καθαρά. Θυμόταν την πρώτη φορά που την είχε φιλήσει. Τής είχε πη: “Είμαι ο μεγαλύτερος παλιάνθρωπος του κόσμου. Τώρα καταλάβαινε τι σημασία είχαν αυτά τα λόγια του. Και την ημέρα που είχε μπει ξαφνικά στο γραφείο της διευθύνουσας...

...Δεν τής είχε ρίξει ούτε μια ματιά... Κι η διευθύνουσα όμως είχε πάρει μια παράξενη έκφραση και τής είχε πη να φύγει άμεσα... “Εκείνη όμως δεν είχε δώσει σημασία... Και χθές το βράδυ πάλι, ο Τζέρελντ δεν τής είχε πη πως μπορεί κάποτε οι συνθήκες της ζωής να τους υποχρέωναν να χωρίσουν; Τι άλλο μπορεί να σήμαιναν αυτά τα λόγια; “Ήταν φανερό πως σκεπτόταν το θέμα του με την “Αννα... Τό λόγο που τής είχε δώσει και ποτέ άργα η γρήγορα θα έπρεπε να κρατήσει...

“Η φωνή της Χίλαρης έκανε την “Εβελυν να σηκωθεί ξαφνιασμένη το κεφάλι της.

— Λοιπόν, δεν μου απάντησες; “Ενδιαφέρεσαι να μην μάθω τίποτα η διευθύνουσα;

“Η “Εβελυν έκανε μια κίνηση απελπισίας. Τι ήθελε αυτή η γυναίκα και την παίδευε έτσι; Δεν καταλάβαινε πως θα υποχωρούσε, πως είχε κι’ ένας υποχωρητής; Θά τής έφερνε τα ναρκωτικά που ζητούσε. Δεν μπορούσε να κάνει μάλιστα τίποτα η διευθύνουσα. “Η διευθύνουσα που τής είχε δείξει τόση καλωσύνη και τής είχε φερθεί σαν πραγματική μητέρα. Για χατήρι της δεν θα ξανάβλεπε ποτέ τον Τζέρελντ. Αδριο κι’ ένας θα του γράφει ένα γράμμα και θα του λέγε πως όλα μεταξύ τους είχαν τελειώσει. Κι’ ήταν βέβαιη πως εκείνος δεν θα φερόταν αντίρρηση. “Ισως να νοιώθε κι’ ανακούφιση που δεν θα χρειαζόταν να διαλέξει αυτός. “Εννοείται. Μα χωρίς την “Αννα που έπαινε πάντα, η ζωή της δεν θα είχε κανένα νόημα.

Με βαρεία καρδιά, σήκωσε το βλέμμα της στη Χίλαρη. Τό μίσος που έ-

νοιώθε γι’ αυτήν ήταν τόσο έντονο, το αισθανόταν να την πνίγει. Μίσησεν δεν άλλαζε τίποτα... “Ήταν ποχρεωμένη να υποχωρήσει στις θέσεις αυτής της απαίσιας γυναίκας. — Πολύ καλά, τής είπε με σταυρωμένη. Θά κάνω αυτό που μου ζητάς. “Η Χίλαρη χαμογέλασε ικανοποιημένα. “Επειτα άπλωσε το χέρι στην τσάντα της και έβγαλε ένα χαρτονομίσματα. — Πάρε αυτά για να πληρώσεις το δωμάτιο. Και προσέταξε να μου το φέρεις το γρηγορότερο, γιατί το έχω πολύ ανάγκη. Τό θέλω αυτό το βράδυ...

— “Ισως να μ’η μπορούσε τόσο τομα, ψιθύρισε η “Εβελυν.

— Θά μπορούσε, αν προσπάθησες απάντησε η Χίλαρη. Και να θυμάσαι πως η διευθύνουσα με επισκέπτεται με βράδυ κατά τις έννοι. “Αν δεν μ’η το έχως φέρει μέχρι τότε, θά τής πω το έλα...

Χωρίς ν’ απαντήσει, η “Εβελυν γύρισε την πλάτη και έβγαλε από το δωμάτιο. “Ήξερε τι έπρεπε να κάνει για να βρ’η τα ναρκωτικά. Θά πήγε ο εκείνο το μαγαζί του Κινέζου, που ήταν κοντά στον ποταμό. Τη γνώριζε απ’ την εποχή που δούλευε για τον τέρμα της... “Ασφαλώς δεν θά τής φερνε δυσκολίες... Κι’ εκείνη θα γαίνει τα ναρκωτικά στη Χίλαρη στον... Για να μ’η πληγώσει η διευθύνουσα λέγοντάς της την αλήθεια. “Όσο για τον Τζέρελντ... Δεν θά ξανάβλεπε ποτέ πιά...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 116

— “Όστε τις ανακρίνεις; — Ναι! Μέχρι και την τελευταία καθαρίστρια που μπαίνει στο δωμάτιο της...

“Ο Χόουαρντ Μπλέστον σηκώθηκε από τη θέση του κι’ άρχισε να θυμάται νευρικά μέσα στο γραφείο. “Η “Αννα τον κυτούσε οισπηλή και σ’ αυτό σιωπή τής ήταν ζωγραφισμένος ο έλεος. “Ήταν τόσο χαρούμενος όταν είχε έρθει... Καί τώρα... Οι γειτονικές παρακολουθούσαν τη γυναίκα του, που είχαν πη καθαρά την αλήθεια. “Η Χίλαρη Μπλέστον είχε αρχίσει πάλι να παίρνει ναρκωτικά! Τό υποστήριζε ο ίδιος και μερικές μέρες τώρα τους είχαν πιά βεβαιωθεί. “Αλλά παρ’ όλας τις προσπάθειές τους, δεν είχαν καταφέρει ν’ ανακαλύψουν πού τής έφερνε τα ναρκωτικά. “Η “Αννα η “Αννα τής έδωκε πολλές φορές. “Και σήμερα το πρωί, μαζί με τον δόκτορα Τρέντ, που την κυλούσαν, είχε προσπαθήσει άλλη μια φορά να μάθει την αλήθεια. Μα δεν είχε καταφέρει τίποτα. “Η Χίλαρη Μπλέστον είχε νηθ’η κατηγορηματικά πως κάποιος της προμήθευε ναρκωτικά. Μπορούσε να επιμονή τους, είχε πάθει νευρικά κρίσι. Είχε αρχίσει να φωνάζει και να βρίζη όλους με τα χέρια της. Είχε πη πως όλα αυτά δεν ήταν απλά ένα τέχνασμα για να την κρατήσουν περισσότερο στην κλινική. Πώς θ’ έβλεπε τής δεν ήθελε να γίνη καλά. Και πως είχαν συνεννοηθεί μαζί του για να την κρατήσουν για πάντα ο’ αυτό το καταραμένο μέρος...

Ξαναπρόσπεσαν στο μυαλό της τή σκηνή με την δασκάλισσα. “Αννα ένοιωσε ένα ρίγος φρίκης και άρχισε να τής διαπερνά. “Ο πρόεδρος και τα λόγια της Χίλαρης ήταν κάτι περισσότερο από χυδαία. Επ’ ουδέν Χόουαρντ Μπλέστον δεν ήταν εκεί να την άκουση... Και εσυχώς που οι γειτονικές δεν τον είχαν πιά τίποτα... Φοβόταν όμως πως ίσως να υποστήριζε κάτι απ’ τη δική της παραχρή και νευρική. “Η σκηνή με τη Χίλαρη τής είχε τάρξει πολύ περισσότερο απ’ τ-

Πριν από το μεάνιο...
Πριν από το ήμισυ του...

“Η CRÉME «ΦΥΛΛΙΣ» όχι μόνον προστατεύει από τα ηλιακά εγκαύματα και την αλμύρα της θάλασσας, αλλά χάρις εις τα πολύτιμα συστατικά της ανανεώνει την επιδερμίδα.

LABORATOIRES
PRIVILIS
CRÉME
PHYLLIS

ΜΕΛΕΤΗΜΕΝΗ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΛΙΜΑ
ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΗΛΙΟ.

εται από κανέναν από αυτούς, είπε με σκεπτική όρος ο Χόουαρντ.

— Τους έφερτε όλους καλά; ρώτησε η “Αννα.

— “Οχι! Κανέναν σχεδόν από αυτούς δεν μου είναι συμπαθής, απάντησε περιφρονητικά ο Χόουαρντ. “Αλλά είπα πως προτιμώ να κάνουν τέτοιες δουλειές...

“Εκείνη τη στιγμή, το μεγάλο ρολόι του τοίχου στο γραφείο της “Αννας χτύπησε τέσσερις. “Ακούγοντάς το, ο Χόουαρντ σηκώθηκε άμέσως από τη θέση του.

— “Αργήσα πολύ, είπε με απολογητικό ύφος. Δεν έπρεπε να αφήνω τόσο και να σάς απασχολήσω απ’ τη δουλειά σας...

“Ήταν αλήθεια πως είχε δουλειά και πολλή μάλιστα. Μα καταλάβαινε πως ο άνθρωπος αυτός είχε ανάγκη από συντροφιά και συμβουλές στη δύσκολη της δουλειά. Κι’ αφού έδειχνε να βρίσκει ευχαρίστηση στη δική της συντροφιά, ήταν καθήκον της να τον βοηθήσει.

— Μή φύγετε ακόμα, τού είπε. Σήμερα δεν έχω τόσο πολλή δουλειά. “Αν θέλετε, λοιπόν, να πάρουμε το τσάι μαζί, να ξαναγυρίσω στον κύκλο της δουλειάς και τις παρές της να ξεχάσει τα ναρκωτικά. Και να προσέχετε τις φίλες της...

— Δεν φαντάζομαι να τ’η προμηθεύ-

μετά τις τελευταίες αποκαλύψεις των γιατρών ο Χόουαρντ δεν θά είχε καμιά διάθεση να δ’η τη γυναίκα του. “Ισως όμως τώρα να αναγκάζοταν να πάη στο θάλαμό της για να κρατήσει τα προσχήματα. Μα ο Χόουαρντ δεν έδειξε καμιά διάθεση να φύγει. Τής έλεγε πως προτιμούσε να πάρη το τσάι μαζί της και να μ’η καθόλου τη γυναίκα του. Τής έλεγε ακόμα πως θά έφευγε το Σάββατοκύριακο στην έξοχή για να ξεκουραστή.

— Θά σάς τηλεφωνήσω τη Δευτέρα, διευθύνουσα, τής είπε, καθώς μια νεαρή νοσοκόμα έφερνε το δίσκο με το τσάι.

— “Ισως τότε να έχω να σάς πω ευχάρια νέα, τού είπε η “Αννα.

“Ο Χόουαρντ χαμογέλασε με πίκρα. — Δεν τ’η φαντάζομαι, είπε σ’αυτήν να μιλούσε στον εαυτό του.

“Η “Αννα άρχισε να σερβίρει το τσάι για να βρ’η μία δικαιολογία να μην τ’η απαντήσει. Και καθώς τ’η έδινε το αχνιστό φλυτζάνι, είπε χαμογελώντας για να αλλάξει συζήτηση:

— Πιείτε το άμεσα προτού κρυώσει. Κάνει καλό σε όλα...

— Συμφωνώ, απάντησε ο Χόουαρντ, ανταποδίδοντας τα χαμόγελά της. “Εί- ναι πραγματικά θαυματουργό, ιδίως για τις στενοχώριες...

“Η “Αννα τον κούταζε κατάπληκτη. — Τό πιστεύετε σ’ αλήθεια; ρώτησε. “Εγώ νομίζω πως οι άνδρες βρί-

σκουν θαυματουργό μόνο το ούισκι...

— Κι’ εγώ πως οι μοντέρνες γυναίκες παραδέχονται μόνον το κοκταίλ, απάντησε χαμογελώντας ο Χόουαρντ.

“Εγώ δεν τ’η παραδέχομαι, είπε η “Αννα. Τουλάχιστον όχι στις τέσσερις το απόγευμα...

— Τότε δεν είδατε μοντέρνα, την πείραξε άπειρος.

— Δεν έβρω, είπε η “Αννα. Θέλω όμως να γίνω...

“Αλήθεια; Πολύ παράξενη φιλοδοξία... “Εγώ όμως πιστεύω πως εί- σθε τόσο μοντέρνα όσο χρειάζεται...

“Η συζήτη τους εξακολούθησε σ’ αυτό τον ελαφρό τόνο άρκετήν ώρα. “Η “Αννα καταλάβαινε πως μόνο μία τέτοια συζήτηση θά μπορούσε να κάνει τον Χόουαρντ να ξεχάσει κάπως τις στενοχώριές του. Και φρόντιζε να την τροφοδοτή για να τον βοηθήσει. “Η νοιώθε σ’αυτήν να τον είχε γαλάσει, σ’αυτήν να μην είχε δώσει κάτι που τ’η είχε υποσχεθεί. Και μήπως έτσι δ’η ήταν; Οι γιατροί κι’ εκείνη τ’η είχαν υποσχεθεί να κάνουν καλά τη γυναίκα του... Και τώρα την έδιωχναν από την κλινική χειρότερα σχεδόν απ’ τή που όταν είχε έρθει. Μα τι μπορούσαν να κάνουν, αφού η Χίλαρη δεν τ’η βοηθούσε; Τουλάχιστον όμως η “Αννα θά έδινε βοήθεια μπορούσε στον άνδρα της, για να τον κάνει να ξεχά-

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

73

Ο ήλιος ωφελεί και βλάπτει!

Η ηλιοθεραπεία είναι ωφέλιμη. Αλλά οι ήλιακές ακτίνες αφαιρούν από το δέρμα το φυσικό υγρό δροσερό. Έτσι το δέρμα διψά εις βάρος της όμορφιάς του. Η NIVEA δίνει στο δέρμα να πιη και αποκαθιστά την ισορροπία του υγρού που εξασφαλίζει την όμορφιά σας.

- Γι' αυτό: 1. Ποτέ χωρίς NIVEA στον ήλιο!
2. Σε παρατεταμένη ηλιοθεραπεία και για ωραίο μελαγχροινό χρώμα μεταχειρίσθε το λάδι NIVEA που παρέχει ισχυρή προστατευτική ενέργεια!
3. Πρωί και βράδυ κρέμα NIVEA για το διψασμένο από τον ήλιο δέρμα σας!

Η NIVEA τρέφει το δέρμα και του δίνει το απαραίτητο υγρό για την όμορφιά του.

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, GERMANIAS

«Π. Δρόσος»
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
ΕΡΜΟΥ 37, ΑΘΗΝΑΙ
Αριθ. τηλεφώνου 21.437

Τό μοναδικόν παρασκεύασμα που απαλείφει τις σκουριές από τα ρούχα

MAGICA

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ & ΚΑΤ'ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

100% ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΑΓΗΤΕ από τις περιττές τρίχες προσώπου, σωματός ΤΑΧΥΤΑΤΑ ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ

ΕΙΣΟΤΕ ΑΝΑΓΝΩΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΑΤΑΦΟΡΕΜΕΝΗ ΡΥΤΙΔΑ - ΔΕΚΕΔΕΣ ΠΑΝΑΓΕΛ-ΑΚΗΜΕΣ ΠΛΑΣΕΝΤΑ

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΕΒΕΛΥΝ

Συνέχεια από την προηγ. σελίδα

ση έστω και για λίγο τις στενωχούριες του...
Όταν τέλος ο Χούαρντ έφυγε, το όφρος του δεν έδειχνε τόσο δυστυχισμένο όσο πριν. Η Άννα ένοιωσε την ικανοποίησή του ανθρώπου που έχει κάνει το καθήκον του. Μά δεν ένοιωσε μόνο αυτό. Κι' η δική της στενωχούρια είχε λιγοστεύσει αρκετά. Η συζήτηση με το Χούαρντ της είχε κάνει κι' εκείνης καλό. Η καρδιά της δεν ήταν πια τόσο βαρειά και το μυαλό της δεν γύριζε συνεχώς γύρω απ' τον Τζέρελντ και τα προβλήματα που δημιουργούσε η άγαπη της γι' αυτόν. Κι' ήταν σχεδόν χαρούμενη όταν κάθισε στο γραφείο της για να συνεχίσει τη δουλειά της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12ο

Κάπου μακριά ένα ρολόι χτύπησε έπτά κι' οι ήχοι του έφτασαν καθαροί μέχρι το μικρό δωμάτιο. Η Φόουντερ πετάχτηκε διασπαστικά από το κρεβάτι της κι' άνοιξε το παράθυρο. Οι χρυσές ακτίνες του ήλιου έφριξαν το χαρούμενο φως τους στα κλειστά βλέφαρα της Έβελυν κι' η κοπέλλα κινήθηκε ελαφρά. Η Φόουντερ ακούμπησε το χέρι στον ώμο της και την κούνησε απαλά.

Σύντα, της είπε. Άν δεν σηκωθείς άμέσως, θ' άργήσουμε πάλι... Η Έβελυν άνοιξε αργά τα μάτια της. Για μία στιγμή, καθώς όμως οι σκέψεις ξαναγύριζαν σιγά-σιγά στο μυαλό της, τα μεγάλα διολέ μάτια της γέμισαν δάκρυα. Η Φόουντερ τή πρόσεξε και της χάιδεψε απαλά τα μάλλια. Έβελυν, της είπε με φροντισμένη-ρά επιτιμητικό. Πάλι τά ίδια... Η κοπέλλα κατάπιε τα δάκρυά της και προσπάθησε να χαμογελάσει. Δεν έχω τίποτα, είπε.

Η Φόουντερ κούνησε το κεφάλι της. Τό βλέπω, άπάντησε. Μήπως θάθελες να μου πής τί σου συμβαίνει; Ίσως μπορείς να σ' βοηθήσω... Η Έβελυν γύρισε αλλού το βλέμμα της. Ήθελε μ' όλη της την ψυχή ν' άνοιξη την καρδιά της στη Φόουντερ. Ένοιωσε πως θά ξαλάφρωνε πολύ άν μοιραζόταν τον πόνο της με κάποιον άλλο πρόσωπο. Κι' έπειτα, η Φόουντερ είχε καταλάβει τις σχέσεις της με τον Τζέρελντ και νόμιζε πως τώρα τελευταία είχαν τακνωθή. Μά δεν μπορούσε να της πη την αλήθεια. Θα έπρεπε να της μιλήσει και για τό δεινό το άγαπημένου της με την Άννα. Κι' αυτό δεν έπρεπε να τό κάνει. Έπρεπε να προστατεύσει με κάθε τρόπο τή γυναίκα που της χρωστούσε τό την άφήση με την εντύπωση πως είχαν τακνωθή με τον Τζέρελντ... Πώς είχαν τακνωθή με τον Τζέρελντ... Μακάρι να είχε συμβη κάτι τέτοιο... Μ' όλη της την ψυχή εύχόταν να είχαν κάνει ένα γερό καυγά και με-

τά να είχαν χωρίσει. Έτσι, πληγωμένος έτοιμός να γόστει την επιθυμία να τον χωρίσει. Ένώ τώρα τίποτα και μεσολάβησε ανάμεσά τους, έριξε μόνο άπόλυτη σιωπή κι' άστομο δικό της γράμμα.

Τζέρελντ, δεν θά μπορούσα συναντήσω την Τρίτη. Δέν έβό- ρέσω να σέ συναντήσω ποτέ πάλι. Τάλας πώς οι σχέσεις μας τολ- λάθος, ένα τρομερό λάθος. Δέν καλώ, μίν προσπαθήσεις να μ' ά- ν' αλλάξω γνώμη. Ποτέμω κα- καταλάβεις γιατί σό Τρίτη έβό- στεύω ακόμα πώς κι' έσέ έλπιω- δέν πρέπει να εξακολουθήσεις να σεις μας.

Αυτό τό γράμμα, τό είχε στείλει Τζέρελντ πριν δύο έβδομάδες. Δέν χε λάβει καμιά άπάντηση. Ού καίνως είχε κάνει καμιά προσπά- νά τή συναντήση. Δύο φορές μάλ- ειχε δη τυχαία στην κλινική. Μά τίς δύο ήταν κι' έλλοι άνθρωποι στά κι' αυτό της είχε βοηθήσει τίς- τιστά τή σόν πειρασμό να τό μάλ- σι.

Λοιπόν; Δέν θά μού πής τί συμβαίνει; επανέλαβε η Φόουντερ χτενίζοντας μπροστά τόν κατήν- Τά λόγια της έβγαλαν άπό τή Έβελυν άπό τις πιεσές σκέψης. Άργά, άναστήκωσε τό σκατάμω- σηκώθηκε άπό τό κρεβάτι. Καί σ- στεκόταν μπροστά σό ντυτή. Της- τες χωρίς να κυτάξη τή ρολόι τή- μού συμβαίνει...

Σέρω μόνο πώς τοακώχη- τόν άγαπημένο σου... Δέν είναι άρεστό αυτό; Όχι. Είμαι έόθια πώς πού- νει; και κάτι άλλο, πού σόκαζέ. Ού- κοιμώι ξεχνιόνται εύκολα... Αύτός δέν θά ξεγαστή... Καί γιατί, παρακαλώ; Γιατί έτσι. Γιατί όστε αυτό, τε έγώ θέλουμε να τό ξαναδώ. Δέν πρέπει... Άς αλλάξουμε όμοι- μα... Μού κάνει κακό να μιλώ αυτό...

Η Φόουντερ συμμορφώθηκε πάλι με την επιθυμία της φίλης. Κι' ενώ άποτέλειε το ντύσιμο άρχισε να μιλά για τό τελευταίο τοσμπολιά της κλινικής. Μά ή Έβελυν ούτε τήν άκουγε καν. Τό μυαλό της είχε ξαναγύρισει στά δικά της βλήματα. Αύτή τή φορά όμως δέν σι- πτόταν τον Τζέρελντ. Σκετιόταν Χίλαρι Μπλέστον και τήν άσχημή που είχε αναλάβει άπάντη τή Έ- μερα έπρεπε να της φέρη κάποια- τικά. Κάθε δύο - τρεις μέρες έπρε- να πηγαίνει σό κρυφό μαγαζί της τής συνοικίας και να γυρίσει με τό πα- ραίτητο μικρό πακέτο. Μείνει πάλι δέν είχε βρή καμιά δουλειά. Έμπορος της τά έδινε πρόθυμα τή γνώριζε. Τί θά γινόταν όμως άρ- τερα; Άν τήν έπιαναν; Δέν τή έ- ειχε ή τσιμωρία κι' ή φυλακή. Σκετι- ταν τό σκάνδαλο πού θά ξεσπούσε ά- πού άσφαλώς θά είχε άντικειμενική διευσθύνουσα Άννα. Κι' ίσως να έπρε- τή όσέ έξ αίτίας της...

Κάτω, σό μεγάλο χολ, ένα κομμά- νη χτύπησε δυνατά. Η Φόουντερ έπρε- ξε τό λευκό σκουφάκι της και τρέπα- τήν Έβελυν άπό τό χέρι. Έβλα, της είπε. Άργήσαμε πάλι...

Πήγαινε έσέ και θάρω σέ άλ- Δέν έτοιμάσθηκε άκόμη... Θά σέ περιμένω. Άν δέν σέ πέρω, δέν θάρω στήν τραπεζαρία καί θά μείνεις πάλι νησιώκη... Τί περιβάλλει; Άπό δέν πεινάω... Μά ή Φόουντερ δέν έδωσε σημασία τό λόγια της. Τήν περίμενε μέρι- να τραπεζαρία. Όταν καθήσαν όμοι, ή Έβελυν ζήτησε μόνο σέτο τσάι.

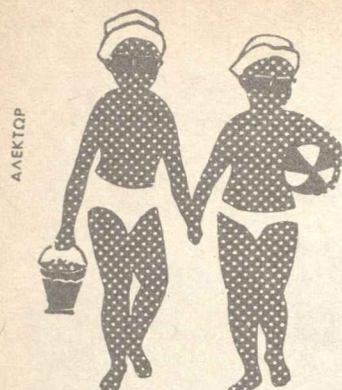
Άλλες μαθητευόμενες νοσοκόμες, πού καθόναν σό ίδιο τραπέζι, τήν κύ- ταν περίεργα. Καί μιά απ' αυτές δέν κρατήθηκε και τή ρώτησε: — Άννα κάνει; Έβελυν; Είναι μέρες τώρα πού δέν τρώς σχεδόν τί- ποτα... Η νέα κοήνη άρνητικά τό κεφάλι της χωρίς ν' άπάντηση. — Καλύτερα να φας κάτι, επέμεινε ή άλλη. Έτσι όπως άδυνατίσεις, σέ λί- γο θά σέ παίρνη ο άέρας... Η Έβελυν χαμογέλασε. — Δέν πειράζει, είπε. Καλή είμαι και έτσι... Θά σέ θέλει όμως τό άγόρι σου έτσι άδύνατη; ρώτησε με πονηρό χα- μύγλο ή άλλη.

Δέν έχω άγόρι, άπάντησε ή Έ- βελυν. Μισό τούς άντρες... Οί άλλες νοσοκόμες γέλασαν με τήν άπάντησή της κι' ή κουβέντα συνεχί- στηκε. Τά χαρούμενα γέλια και τά ά- σπία τών άλλων κοριτσιών έκαναν κα- κή στήν Έβελυν. Ένοιωσε άκατανί- κτη επιθυμία να φύγη μακριά, να μίν άκούη τίποτα. Νά κρυφτεί σ' ένα ήσυχο μέρος και να κλάψη όσο ήθελε. Μά αυτό δέν μπορούσε να τό κάνει. Έπρεπε να μείνι στή θέσι της και να φέρει σάν να μίν της συνέβαινε τίποτα.

Όταν άρχισε τήν ύπηρεσία της, ή Έβελυν αισθάνθηκε καλύτερα. Με τήν πώλη δουλειά δέν της έμενε καιρός να σκεπταί τίποτα άλλο. Καί τό μυα- λό της ήταν άπορροφημένο άπό τήν εργασία της όταν, ξαφνικά, σπρίδοντας διασπαστικά σ' ένα διάδρομο, έπεςε πάνω στή διευσθύνουσα. Κατακλινική για τήν άπορροή της, τραδήχηκε άμέσως και ζήτησε συγγνώμη. Καί μόνο τότε πρό- σέ πώς ή Άννα δέν ήταν μόνη; Πί- σω της στεκόταν ο Τζέρελντ και τήν κυτάζε μ' ένα παράξενο βλέμμα. Για μία στιγμή, ή καρδιά της σταμάτησε να χτυπά και παρά λίγο να ύποχωρήση στή επιθυμία να γυρίση και να φύγη τρέποντας. Μά δέν μπορούσε να κάνει κάτι τέτοιο χωρίς να προκλήσει τις σκέψεις της διευσθύνουσας. Έξέ άλλου, ήταν κι' έλας άργά, γιατί εκείνη εί-χε άρξισε να κάνει τις συστάσεις.

Δόκτωρ Τρέντ, να σάς συστήσω μία μικρή μου φίλη, τήν Έβελυν Ντά- λτον. Έβελυν, ο δόκτωρ Τρέντ... Σάν τό όνειρο, ή νέα τού έδωσε τό μέρι της κι' άκουσε πάλι τήν τόσο γνώ- ριστη φωνή του. Μά τώρα δέν της μι- λούσε για άγάπη. Τά λόγια του ήταν τυπικά, λόγια πού θά μπορούσε να άπορήσει ένας όποιοςδήποτε άγνωστος. — Σας άρσος ή κλινική μας, δε- τανός; Πόσον καιρό εργάζεσθε εδώ; Η Έβελυν έμεινε σιωπηλή κι' ή Άννα ανέλαβε να άπάντηση: — Χρυσό δύο μήνες, δόκτωρ Τρέντ. Πού δέν είναι, Έβελυν;

Σας άρσος τό επάγγελμα της νοσοκόμας, δεσποινίς; Η Έβελυν κούνησε καταφατικά τό κεφάλι της χωρίς ν' άπάντηση. Φοβό- ταν πώς ή φωνή της θά έστρεψε τόσο, πού θά τήν πρόδινε άν μιλούσε. Η φω- νή τού Τζέρελντ όμως δέν έστρεψε κα- τί. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γύρω της κι' είδε πώς είχαν μείνει μόνοι. Άκούσε άπό τις μεγάλες νοσοκόμες πώς τήν έπαινούσαν έντελώς ψυχραι- νά. Μά τό βλέμμα του της έδειχνε καθαρά πώς αυτή ή ξαφνική συνάντη- σή τους τόν είχε ταραξεί. Καί ξαφνι- κά τής ψιθύρισε σιγά: — Γιατί τήκανες αυτό, Έβελυν; Προμημένη, ή νέα κυτάζε γ

**Γρήγορο
μοντέρνο
άκίνδυνο
μαύρισμα**

μέ το πιδ σύγχρονο
Λάδι 'Ηλίου το 'Αν-
τιοολαίρ ΜΕΛΠΑΝ
• Σας προστατεύει
100% από εγκαυμά-
τα και εξουδετέρω-
νει τις θλαβερές
ακτίνες του ήλιου.

Για ύγιεινό μαύρισμα
ΛΑΔΙ ΗΛΙΟΥ
Melpan

ΦΙΛΤΡΑΡΕΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Yera
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ
34 ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 43
(ΜΟΣΧΑΤΟ)

ΑΝΔΡΙΚΑ ΠΛΕΚΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ 1961

Συνέχεια από τη σελίδα 67

προσθέστε σε κανονικές αποστάσεις 16π. Θά έχετε τώρα 166π εν έλω. Συνε-
χίστε πλέκοντας τους 55 πρώτους και τελευταίους πόντους με ζέρσευ και στους
μεσαίους 56π θά σχηματίζετε την πλεξίδα. Τυποχρόνος θά προσθέσετε και
στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 3½ έκασ. από 1π (8 φορές). Σε γενικό μά-
κρος 37 έκασ. θά σχηματίζετε το ρεγκλάν όπως και στην πλάτη. Όταν σή-
μεοί γραμμή έχετε πλέξει την 27η βελόνα του σχεδίου για 6η φορά, πλέ-
ξετε τους πόντους όπως τους δρίσκετε, έως 8τον φθάσετε στο ντεκολτέ, το 6-
ποίο θά σχηματίζετε όταν θά έχετε στις βελόνες σας 96π. Στο σημείο αυτό
θά κλείσετε τους μεσαίους 24π και θά πλέξετε το κάθε κομμάτι χωριστά και
αντικρυστά, κλείνοντας προς τη μεριά του λαιμού κάθε 2η βελόνα 6π, 5π, 4π,
3π (2 φορές) και 2π (2 φορές). Τους υπόλοιπους 3π κλείστε σε 1 φορά.

ΜΑΝΙΚΙ: Βάλτε στις βελόνες σας No 2½, 68π και πλέξετε 7 έκασ. λά-
στιχο 1+1π. Στην επόμενη βελόνα προσθέστε 10π σε κανονικές αποστάσεις και
συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του
πλεκτού θά προσθέσετε κάθε 6η βελόνα από 1π (12 φορές) και κάθε 8η βε-
λόνα από 1π (11 φορές). Σε γενικό μήκος 48 έκασ. θά σχηματίζετε το ρεγ-
κλάν όπως και στην πλάτη. Όταν θά σάς μείνουν 22π κλείστε και στις 2 ά-
κρες τόν άκρινό πόντο και άλλους 3π σε κανονικές αποστάσεις. Τους υπόλοι-
πους 17π αφήστε να περιμένουν.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ: Σιδερώστε τα κομμάτια προσεκτικά από την ανά-
ποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των μα-
νικιών. Ένωστε τα ρεγκλάν μανίκια, έτσι ώστε να φαίνονται ανάμεσα 2π.
Πάρτε στις βελόνες χωρίς κεφάλι τους πόντους της πλάτης που είχατε αφή-
σει να περιμένουν, καθώς και τους πόντους των μανικιών, σηκώνετε 80π στο
μπροστινό ντεκολτέ και πλέξετε στρογγυλά 13 έκασ. λάστιχο 1+1π. Κλείστε
τους πόντους χωρίς να τους σφίγγετε και αφού διπλώσετε αυτό το κομμάτι στη
μέση, ράψτε την άκρη του στην ανάποδη μεριά.

ΒΥΤΙΝΑ

ΓΛΙΣΚΑ: 30 γραμ. μαλλί Περνέλ Σέτλαντ ή άλλης καλής ποιότητας σε χρώ-
μα άσπρο. 380 γρ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρώμα πράσινο. Βελόνες No
2½ και 3½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρ-
σευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ζαχάρ = πλέξετε ζέρσευ σύμφωνα
με το σχέδιο που σας δίνουμε. Στη μία λωρίδα θά σχηματίζετε το σχέδιο σε
άνδρικό πλέγμα και στην άλλη θά σχηματίζετε το σχέδιο σε φόντο άσπρο. Ό-
ταν πλέξετε τις μονόχρωμες βελόνες αν δεν συμφωνή με το δείγμα και πλέξε-
τε πιδ σφικτά να πλέξετε 3 βελόνες αντί για 2.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 έκασ. θά πλέξετε 30π επί 36 βελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΩ: Βάλτε στις βελόνες No 2½, 163π με το πράσινο
μαλλί και πλέξετε 12 έκασ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βε-
λόνες πλέκοντας το ζαχάρ και έχοντας 5π βφιν σας 6π είναι προτιμότερο να
πλέξετε ανάμεσα 3 βελόνες μονόχρωμες αντί για 2. Όταν το πλεκτό σας 5π
έχη γενικό μήκος 48 έκασ. θά σχηματίζετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις
2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα 5π (2 φορές), 3π, 2π και 1π (3 φορές).
Αφού τελειώσετε την 6η λωρίδα του ζαχάρ, θά σχηματίζετε το άμπρεσιάν,
λη θά έχη ύψος 22 έκασ. θά σχηματίζετε το άμπρεσιάν, 2 άκρες κάθε 2η βελόνα
από 6 πόντους (5 φορές) και 4 πόντους. Όταν θά πλέξετε 4 βελόνες ίσια και
κατόπι σχηματίζετε το στρίφωμα, προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα
4π και 6π (2 φορές). Κλεί-
στε τους πόντους.

ΜΑΝΙΚΙΑ: Βάλτε στις λεπτές βελόνες 79π με το πράσινο μαλλί και πλέ-
ξετε 12 έκασ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκον-
τας το ζαχάρ. Και στις 2 άκρες του πλεκτού θά προσθέσετε κάθε 1½ έκασ. ά-
μα, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα 4π (3 φορές) 3π, 2π (7
φορές), 1π (20 φορές), 2π, 3π και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

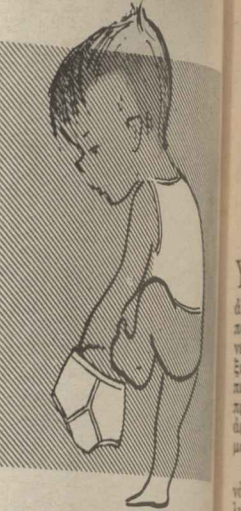
ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ: Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νω-
πό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μα-
νικιών. Ένωστε τα μανίκια. Διπλώστε στη μέση τα λάστιχα του κάτω μέρους
του πουλόβερ και των μανικιών και ράψτε την άκρη τους στην ανάποδη με-
ριά. Γυρίστε στο λαιμό το στρίφωμα και ράψτε το με κρυφές βελονιές.

X. K.

MENTIOYM
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ
Της Έταιρίας Ψυχικών Έρ-
ρευνών (Βραβείων Τηλεπα-
θείας μακράς απόστασης).
Δέχεται καθ' έκαστην 9-1
π.μ. και 5-8 μ.μ. δόξας Με-
τοόβου 25 Α όροφ. (στα-
σις Μουσείου) τηλ. 610.975

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ --
ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Μαιευτήρ - Χειρουργός
Γυναικολόγος
Άχαρων 98 - Αμφιλοχίας
1. Δέχεται καθ' έκαστην
10-12 και 5-7 ως και επί
συνεντεύξει. Τηλ. 810.760.

ΑΣ ΝΟΙΩΣΗ
ΑΠΟ ΤΩΡΑ
ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΡΑΞ

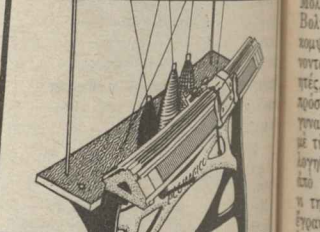

ΜΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΑΚ

ΤΑ ΣΛΙΠ "ΑΤΘΙΣ", παιδικά
άνδρικά θεωρούνται εκ των κα-
τέρων του κόσμου πωλούμενα
δλην την Εύρωπην από το 1950

ΙΤΑΛΙΚΑ ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑ

(ΑΥΤΟΜΑΤΟ) "ΑΓΚΟΜΑΤΙΣΜΟΣ"

Διά το σπίτι... Τόν Βιοτέχνη...
Τό Πλεκτήριο...
Πλεκτομηχαναί ύπερπαραγωγής
και πλεκτά άνωτέρας ποιότητας
Χαμηλή τιμή. Εύκολοι πληρωμοί
ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ Ο.Ε.
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4 - (ΣΤΟΑ) ΑΘΗΝΑ

Ευδωρ
Κομψή - Στερεή
Τραβεζαριές - Κρεβάτια
Τοκαμαρές - Σαλόνια
ΕΙΣ ΤΗΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ
μεγαλναι εικασίας τιμη-
μής
ΡΑΔΙΟ ΣΤΡΙΤΤΑΝ
ΣΤΑΔΙΟΥ 59 - ΤΗΛ 527.557

Η ΜΑΡΑΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑ

ΑΙΩΝΙΑ ΑΝΟΙΞΙ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΩΜΑ

Υπάρχουν κι αυτό μας το βεβαιώνουν ή ι-
στορία και διάφορες μαρτυρίες—καλλονές
αποφάσεις, γυναίκες που κανείς δεν ξέρε με
πια μυστικά κατορθώνουν να διατηρήσουν τη
νεότητά τους, ακόμα κι όταν ή ληθαργική προ-
ή γεννησών τους μαρτυρούν ότι έχουν φθάσει
πιά τα γεράματα. Έχουν περάσει τα ξηθίτα και
πρακτικά θάρρος να τις καταχορήσουμε στο
άγριο των γηραιών... Κι όμως κάνουν άκο-
μα να γηπά κάποια άνδρική καρδιά.

Πι κάνουν τα έξαιρετικά αυτά πλάσματα για
να σηματοποιήσουν το χρόνο; Χρησιμοποιούν καλ-
λιστα, μυσικά, αισθητική χειρονομική; Όλα
αυτά δεν άνοιχν ως ένα σημείο: αντίθετα, αν
αί τρώσει αυτοί διατηρήσουν της όμορφιάς ει-
να πολύ έμφανείς δεν κάνουν άλλο παρά να
καταστήνουν πιο φανερά τα χρόνια που θέλουμε
να κρύψουμε.

Άς κάνουμε μια αναδρομή στο παρελθόν.
Ας πάρουμε για παράδειγμα την Ασπασία. Η
Ασπασία ήταν μία άφρατατη γυναίκα της άρ-
αίας Ελλάδας, που έμεινε διάσημη γιατί είχε
περάσει με μία φυσική ομορφιά κι άκατανίκητη
γυναιτιά το κατόφλι της έκτης δεκαετίας. Οι
παιές που κάνουν λόγο γι' αυτήν μας λένε ότι
η καταπληκτική αυτή γυναίκα ήταν γλήνια,
γλυπτή, αυτοπεποιθμένη, δέβαια ότι δεν ήταν «ά-
κατα» γυνή. Αυτό, μαζί με μια προσεκτική φρον-
τίδα του εαυτού της (μάνια, άρωματικά λά-
δια κλπ.) ήταν το αληθινό μυστικό της.

Αν κάνουμε άλλο ένα βήμα στην ιστορία θά
αντιληφούμε τη Νινών ντε Λανγκλό. Άσφαλώς,
ήξετε άκοιούς γι' αυτήν. Η Νινών υπήρξε μία
από τις πιο όμορφες γυναίκες που Παρισίου του
χρυσόαιώνος αιώνα: από πολύ νέα υπήρξε φί-
λη του φιλόσοφου Σαιντ-Έβερμούν, ύστερα του
Μαρκού και μετά πολύ αγαπημένη φίλη του
Βολταίρου. Κυριαρχούσε στο Παρίσι από το
μικρό φιλοσοφικό σαλόνι της, όπου συγκεντρώ-
νταν σημαντικοί καλλιτέχνες, συγγραφείς, ποι-
ητές, άνωτεροι άξιωματικοί, έπιστημονες και
πολλοί της διεθνούς άριστοκρατίας. Ήταν μία
γυναίκα που επιβόλταν και με το πνεύμα και
με τη φυσική όμορφιά της. Άλλά γιά να δικαιω-
σώ ή φημη της δεν θά άκούσαν, ύστερα
από τόσον καιρό, ούτε το άριστοκρατικό σαλό-
νι της, ούτε μερικά χαριτωμένα γράμματά που
έγραφε σε φίλους της, ούτε καμιά κομωδιά
επιγεγραμμένη από το λαμπρό περιβάλλον της. Έ-
κτος από ενδιαφέρει περισσότερο από την ιστο-
ρία της σαν γυναίκα είναι ή μοναδική γυναικεία
μ' άρωμα που μπόρεσε να διατηρήσει ως τις
τελευταίες ημέρες της ζωής της.

Θά είναι έξαιρετικά χρήσιμο να μάθουμε ως
πιο σημείο ή Νινών μπορούσε να ένασκόψει το
γυναικείο σέξ—άπλή κι ακόμα πιο χρήσιμο
να εξετάσουμε με βάση την αβήρη του μέσου
αίωνα της άνθρωπινης ζωής. (Η Κλειοπάτρα, σε
έλικια τριάντα πέντε χρονών έθεωρεσέτο σχεδόν
γυνή, ενώ σήμερα μία γυναίκα στην ίδια ήλι-
ακή δρισκεται στην πλήρη ζωτικότητα κι άν-
νη της).

Η Νινών, λοιπόν, ήταν πενήντα επτά χρονών
όταν έγέννησε σ' ένα νεαρό Γάλλο είκοσι πέντε
χρονών ένα τόσο σποδό πάθος, ώστε να τόν
παρέλθι σ' αυτοκτονία, όταν πήρε την απάντησή
αυτή «ότι δεν ήθελε να τον ξέρει». Έκτός
αυτού, διάφορες μαρτυρίες της έποχης έκει-
νής άναφέρουν ότι ή γυναίκα αυτή έέχανε τέτοια
ένταση σ' όλους, ώστε κι οι γυιοι άκόμα έκει-
νής, ενώ σήμερα μία γυναίκα στην ίδια ήλι-
ακή δρισκεται στην πλήρη ζωτικότητα κι άν-
νη της).

Και έτσι άλλον—έτσι τελειώνει το γράμμα—
μήπως ή μητέρα δεν διαμορφώνει το βρέφος που
πρόκειται να γεννηθί στη μήτρα της σύμφωνα
με τη φαντασία της; Οι σκέψεις, οι φροντίδες
κι οι άνησυχίες ή ή γαλήνη κι ή χαρά της ζωής
της μητέρας δεν μεταδίδονται άραγε και στο
σώμα και στην ψυχή του παιδιού; Το άμεσο συμ-
πέρασμα, άγαπητή μου φίλη, είναι τούτο: Το
μεγάλο μυστικό γιά να μείνει νέα μία γυναίκα
είναι να πιστεύει τόν εαυτό της νέο κι όμορφο,
να νοιώθει και να θέλη να είναι νέη.

Η Νινών στο κάτω - κάτω, δεν είχε κάνει άλ-
λο παρά ν' αποκαλύψει τόν εαυτό της και στη
φίλη της ένα άρχαιο μυστικό που μάς έχει ρθί
από τις Ίνδιες. Ξέρετε τι λένε οι σοφοί φαίρη-
δες τού Θιβέτ; Ότι «ό άνθρωπος γίνεται αυτό
που σκέπτεται ότι είναι». Κι οι Θιβητανοί έ-
χουν μία σοφία χιλιετηρίδων στο ζήτημα της
επενεργείας της σκέψης. Ο Μιχαήλ Άγγελος,
το ίδιο έκανε: με την έρωτευμένη φαντασία του
μεταδίδει και υπέβαλε στη Βικτωρία Κολόνα
τη βεβαιότητα πως νεανικότητας, πού, αγιά -
αγά, έκδηλωνόταν τόν σώμα της. Και δεν μιλά-
με εδώ μονάχα γιά μία όμορφη και νεανική
επιδεξιότητα, μιλάμε γιά την όμορφη πιο προ-
έχεται από μέσα μας, που δημιουργείται κά-
θε μέρα στο «έγώ» μας, με την επίμονη σκέψη

τεβού και κατάπληκτος ρώτησε τη Νινών:
— Πώς άποφασίσατε, τέλος πάντων, κυρία
μου, να με άξιώσετε μ' αυτή τη χαρά;

— Να σάς πώ την αλήθεια, απάντησε χαμο-
γελώντας ή Νινών. Σήμερα είναι τα γενέθλιά
μου κι ήθελα να κάνω δώρο στόν εαυτό μου την
επίσκεψή σας.

Μπορείτε να μαντέψετε μήπως ποιά γενέθλια
γνώριζε ή όμορφη Παρισιάνα; Ούτε πολύ ούτε
λίγο: τα έβδομηντα χρόνια της!

Γιά ν' ανακαλυφθί το μυστικό πού σε ήλικία
έβδομηντα άκόμα χρονών ή Νινών ένοιωσε την
επιθυμία και τη δυνατότητα ν' άρέσει έγινε μια
επιστημονική μελέτη της άλληλογραφίας της. Νά
τά άποτελέσματα:

Η Νινών ντε Λανγκλό δεν ήταν μονάχα μία
καλή μουσικός, άλλά είχε και μία άπεράνη και
γεστή όμορφος, πού την κρατούσε πάντα ζωντανή
με έξυπνες συνομιλίες και πού πάντων με την
ανάγνωση. Φαίνεται μάλιστα ότι ήσυχολέιτο και
με έπιστημονικά βιβλία. Έτσι μία μέρα διάβα-
σε ή ζωή του Μιχαήλ Άγγέλου κι έγραψε ύ-
στερα τις έντυπώσεις της σε μία φίλη της. Σας
παραθέτουμε εδώ ένα μέρος της έπιστολής της:

«... Βρήκα στη ζωή του μεγάλου Μιχαήλ Άγ-
γέλου μία παρατήρησι πού μου έκανε μεγάλη έν-
τύπωση. Γράφει πως ή Βικτωρία Κολόνα, ή πε-
ρίφημη ποιήτρια, κατά τη διάρκεια της μεγάλης
φιλίας της με τόν γλύπτη, όχι μόνο διατηρούσε,
μα μεγάλωνε ακόμα πιο πολύ την όμορφη της.

Φαίνεται, λοιπόν—συνεχίζει ή έπιστολή της
Νινών—ότι ένας μεγάλος καλλιτέχνης έχει μέσα
τον την ικανότητα να μεταδίδει την όμορφιά όχι
μόνο στο μάμαρο, άλλά και στο σώμα της γυ-
ναίκας που αγαπά. Και τί άλλο είναι ή ικανότη-
τα αυτή, αν όχι μία θεοική ζωντανή και δυνατή
φαντασία! Ένώ ο Μιχαήλ Άγγελος μεταδίδει
στα δημιουργήματά του όλη την άκτινοβολία
της τέλειος όμορφιάς και της άμνηστικής τελειό-
τητας, έκανε ταυτόχρονα ν' άνθίζουν τα νεύρα
κι ή άρμονία μέσα στην ψυχή και το σώμα της
Βικτωρίας Κολόνα. Στο μάμαρο με τη σιμλή,
στο πρόσωπο και στην ψυχή της γυναίκας με
τις σκέψεις θαυμασμού, άγάπης, έξυμνήσεως.

«Βγάζω έτσι το συμπέρασμα—συνεχίζει ή Νι-
νών—ότι όποιος στο μάμαρο κάθε χιτμήμα της
σιμλής είναι μία πράξι πού δημιουργεί όμορφιά,
έτσι κάθε σκέψη είναι μία πράξι δημιουργική γιά
τη νεότητα της γυναίκας. Το σώμα μάλιστα της
γυναίκας είναι άκόμα πιο εύπλαστο, κάτω από
τη δύναμη της σκέψης, άπ' ό,τι είναι το σώμα
τού άνδρα.

Κι έτσι δημιουργήσε το κομψό της σαλόνι.
Συνέκρινε σ' αυτό νέους και μορφωμένους
άνθρωπους, άνθρώπους πού τη θαύμαζαν γιά την
όμορφη και την έξυπνάδα της. Έίρσε μ' ένα
λόγο μέσα σε μία άπόσπασμα πού έπαινος μέ-
σα της όλες σκέψεις τις ιδιότητες, τις όποιες θά
έχανε μέσα σε λίγα χρόνια, αν άποτραβιόταν με
λαγολαχία γιά τα χρόνια που πέρασαν.

Ένα βιβλίο, έκτός από μερικές σημειώ-
σεις γιά τη ζωή της και τις κομωδίες που έγρα-
ψε, ή Νινών δίνει μερικές συμβουλές στις φίλες
της γιά τόν πώς να διατηρήσουν τη νεότητά τους.
Είναι συμβουλές έξυπνότερες, γιά τις όποιες ί-
σως να γράψουμε κάποια μέρα.

Γιά την ώρα, μόλις σάς έρθη στο μυαλό ή έ-
πιθυμία σκεψί γιά το χρόνο που κυλάει, εν-
ταχθείτε σ' ένα καθόρθι επαναλαμβάνοντας μέ-
σα σας: «Η γυναίκα γίνεται γλυκιά κι όρεκτι-
κή, όπως ή σοδάνα και τα ήλια, όταν είναι
ώριμη. Είναι μία σκέψη τού Χόλμς, πού θά σας
χρησιμεύει σαν αντίδοτο κατά τού δηλητηρίου
των θλιβεών στοχασμών.

Άνοιχτείτε μ' όλες σας τις δυνάμεις ως την
τελευταία στιγμή να σάς θεωρούν οι άλλοι σαν
«μία γυναίκα πού παρακολουθεί τούς άλλους να
τρέφει, γιάτι έχει πιά παραφάει και παραφά
πό τη ζωή».

ΑΝΤΩΝΙΑ ΚΑΠΕΣΣΕ

Αιχμαλωτίστε τα χρώματα, τ' αρώματα και τη γλύκα
του καλοκαιριού μέσα στα γυάλινα βάζα σας με...

ΤΟΥΡΣΙΑ ΚΑΙ ΜΑΡΜΕΛΑΔΕΣ

ΤΟΥΡΣΙΑ ΑΝΑΜΙΚΤΟ

Κουνουπίδι.
Φασολάκια φρέσκα.
Μικρά κρεμμυδάκια.
'Αγγουράκια.
Καρότα.

Χωρίζετε το κουνουπίδι σε μικρά κλωνάρια. Τό πλένετε και το πασπαλίζετε με υπό-
λικο αλάτι. Τό σκεπάζετε και αφήνετε να
μείνει επί 24 ώρες. Τό στραγγίζετε. Καθα-
ρίζετε τα φασολάκια και τα κρεμμυδάκια.
Κόβετε μεγάλα αγγουράκια σε μικρά τε-
τράγωνα κομμάτια και τρίβετε μικρά αγγ-
ουράκια για να αφαιρεθώ το χνούδι τους.
Καθαρίζετε μερικά καρότα και τα κόβετε.
Ρίχνετε σε νερό που θράζει τα φασολάκια,
τα κρεμμυδάκια, τ' αγγουράκια και τα κα-
ρότα. Προσθέτετε λίγο αλάτι (2 κουταλά-
κια τσαγιού κοφτά σε κάθε κιλό νερό). Τ'
αφήνετε να θράσουν επί 4 ως 5 λεπτά και
τα στραγγίζετε καλά. Τα θάζετε σε θάζα
μαζί με το κουνουπίδι και τα σκεπάζετε με
θραστό ξύδι. Σκεπάζετε τα θάζα όταν κρυ-
ώσουν.

ΤΟ ΞΥΔΙ: Βράζετε επί 20 λεπτά 8 φλυτζά-
νια τσαγιού ξύδι άσπρο με 25 γραμμάρια
πιπέρι άκοπάνιστο, 50 γραμμάρια πιπερό-
ριζα άκοπάνιστη και 2 μικρές κόκκινες πι-
περιές. Τό στραγγίζετε και τό ρίχνετε ζε-
στό επάνω στα λαχανικά.

ΣΗΜ.: Τό ξύδι πρέπει να σκεπάξη τα λα-
χανικά. Στα λαχανικά μπορείτε να προσθέ-
σετε μικρές κόκκινες τοματούλες και πρά-
σινες μικρές πιπεριές.

ΠΙΠΕΡΙΕΣ ΤΟΥΡΣΙΑ

Πράσινες πιπεριές.
Μερικές κόκκινες γλυκές πιπεριές.
'Αλάτι. Ξύδι. Άσπρο. Λάδι.

Κόβετε μεγάλες πράσινες πιπεριές σε λεπτά
κομματάκια. Κόβετε μερικές κόκκινες σε
μεγάλα κομματάκια. Τίς πασπαλίζετε με
μπόλικο αλάτι και αφήνετε να μείνουν επί
24 ώρες. Τίς στραγγίζετε και τίς θάζετε σε
θάζα. Τίς σκεπάζετε με ξύδι και με λίγο λά-
δι (4 φλυτζάνια τσαγιού ξύδι, ½ φλυτζάνι
τσαγιού λάδι).

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΤΟΥΡΣΙΑ

Μικρές μελιτζάνες.
Σέλινο. Μαϊντανό. Λάχανο.
Πιπεριά. Σκόρδο.
'Αλάτι. Ξύδι. Λάδι.

Διαλέγετε μικρές μελιτζάνες και τίς χαρά-
ζετε κατά μήκος από τη μία άκρη ως την
άλλη. Τίς ρίχνετε σε νερό που θράζει με λί-
γο αλάτι και αφήνετε να θράσουν επί 2 ως
3 λεπτά για να μαλακώσουν. Τίς στραγγί-
ζετε και τίς πιέζετε ελαφρά για να στραγγί-
γουν το νερό τους.

Κόβετε σε λεπτά κομματάκια μερικές πιπε-
ριές και λάχανο. Προσθέτετε μαϊντανό ψι-
λοκομμένο και μερικά κλωνάρια σέλινο. Τα
ζεματίζετε, τα στραγγίζετε και τα πασπαλί-
ζετε με αλάτι. Πασπαλίζετε με αλάτι και

τίς μελιτζάνες. 'Αφήνετε να μείνουν 12 ώρες.
Τά στίθετε για να φύγει το αλατόνερο.
Προσθέτετε στο μίγμα του λάχανου λίγο
σκόρδο λυωμένο με λίγο αλάτι και γεμί-
ζετε τίς μελιτζάνες. Τίς δένετε με τó σέλι-
νο και τίς σκεπάζετε με ξύδι. 'Αφήνετε να
μείνουν στο ξύδι 24 ώρες. Τίς στραγγίζετε
τίς βάζετε σε άποστειρωμένο πηλίνο ή γυά-
λινο δοχείο και τίς σκεπάζετε με λάδι.

ΚΡΕΜΜΥΔΑΚΙΑ ΤΟΥΡΣΙΑ

Κρεμμυδάκια (κοκκίρι).
'Αλατόνερο.
Ξύδι άσπρο.
Πιπέρι άκοπάνιστο.
Λίγη πιπερόριζα (προαιρετική).
Κόκκινη πιπεριά.
Φύλλο δάφνης.

Καθαρίζετε τα κρεμμυδάκια και τ' αφήνε-
τε σε αλατόνερο επί 48 ώρες. Τά στραγγί-
ζετε. Βάζετε τό ξύδι στη φωτιά και μόλις
πάρη θραύση αφαιρείτε τόν άφρό. Ρίχνετε
μέσα τα κρεμμυδάκια και τ' αφήνετε να
θράσουν επί 5 λεπτά. Τά θάζετε σε άποστει-
ρωμένα ζεστά θάζα και τα σκεπάζετε με τό
ζεστό ξύδι. Σε κάθε θάζο ρίχνετε ένα κομ-
μάτι κόκκινης καφετής πιπεριάς, λίγο
πιπέρι άκοπάνιστο, ένα κομματάκι από φύλ-
λο δάφνης και λίγη πιπερόριζα. Κλείνετε
τό θάζο όταν τό τουρσί κρυώση.

ΑΓΓΟΥΡΑΚΙΑ ΤΟΥΡΣΙΑ

'Αγγουράκια μικρά.
'Αλάτι χονδρό.
Ξύδι άσπρο.
Κρεμμυδάκια (κοκκίρι).
Φύλλα δάφνης. Γαρύφαλα.

Τρίβετε τ' αγγουράκια με ένα πανί για να
αφαιρεθώ το χνούδι τους. Τά πλένετε και
τά σκεπάζετε με χονδρό αλάτι. 'Αφήνετε να
μείνουν 24 ώρες. Καθαρίζετε τα κρεμμυ-
δάκια και τα ρίχνετε σε νερό που θράζει.
Τά στραγγίζετε και τ' αφήνετε σε αλατόνε-
ρο επί 24 ώρες. Τά στραγγίζετε. Ξεπλένε-
τε τ' αγγουράκια με ξυδόνερο, τα στραγγί-
ζετε καλά και τα θάζετε σε θάζα μαζί με
μερικά κρεμμυδάκια. Προσθέτετε φύλλο
δάφνης, μερικά γαρύφαλα και τα σκεπά-
ζετε με άσπρο ξύδι.

ΚΑΠΑΡΗ ΤΟΥΡΣΙΑ

Καθαρίζετε την κάπαρη και τη θάζετε σε
άλλη (100 γραμμάρια αλάτι σε 1 κιλό νε-
ρό). 'Αφήνετε να μείνει επί 24 ώρες. Τή
στραγγίζετε και τη θάζετε σε θάζα. Τή
σκεπάζετε με άσπρο δυνατό ξύδι.

ΤΟΜΑΤΕΣ ΔΙΑΤΗΡΗΜΕΝΕΣ ΣΕ ΒΑΖΑ

Διαλέγετε γερές και σφικτές τομάτες. Τίς
ζεματίζετε, τίς θυθίζετε σε νερό κρύο και τίς
ξεφλουδίζετε. 'Αφαιρείτε τό μέρος του κο-
τσανιού, τίς αφήνετε δρόκληρες ή τίς κόβετε
στη μέση ή σε τέταρτα. Πλένετε ειδικά θάζα
γυάλινα του κιλού με θιδατώ καπάκι και θά-
ζετε μέσα τίς τομάτες. Γεμίζετε τα θάζα με

θραστό νερό ή με χυμό τομάτας. Προ-
σθέτετε σε κάθε θάζο ένα κουταλάκι τσα-
κοφτό αλάτι. (Τό νερό ή ο χυμός πρέπει
φθάνη ένα δάχτυλο κάτω από τό χείλος
θάζου). Βάζετε μέσα ένα μαχαίρι και
μετακινείτε για να θγούν οι φουσκάλες.
Βάζετε πρώτα τό λαστιγμένο καπάκι
φού τόν θρέζετε και κατόπιν θιδάτε το
καπάκι. Τό ξεθιδάνετε, θηλάτε
γυρίζετε πρὸς τα πίσω 2)3 τό εκάστοτε
θά τό σφίξετε ξανά όταν θα θράση. Βάζε-
τε μέσα σε μία μεγάλη κατσαρόλα μια πο-
σότητα νερό και τοποθετείτε επάνω τα θάζα. Ρί-
χνετε αρκετό ζεστό νερό, ώστε να τα σκεπά-
σει. Βάζετε τή κατσαρόλα επί 4 ώρες
από τη στιγμή που θ' αρχίση ο θρασμός.
Θγάζετε από τό θραστό νερό με προσ-
οχή γυρίζετε τό καπάκι για να θιδώση και
αφήνετε να μείνουν επί 12 ώρες. Τα δια-
τηρείτε σε δροσερό μέρος.

ΣΑΛΤΣΑ ΤΟΜΑΤΑΣ ΣΕ ΦΙΑΛΕΣ

Τομάτες ώριμες.
Μερικές πιπεριές.
Μερικά κρεμμυδάκια.
'Αλάτι.
Μαϊντανό. Ζάχαρι.

Κόβετε τίς τομάτες, τίς πιπεριές και
κρεμμυδάκια σε κομμάτια και τα θάζετε σε
δοχείο μαλακώσουν. Τα περνάτε από τριαντάρι.
Βάζετε τόν πολύ τό κατσαρόλα. Προσθέ-
τετε αλάτι, λίγη ζάχαρι και μερικά κλων-
άρια μαϊντανό ή σέλινο. Βράζετε τόν πολ-
τό έως δτου πήξη αρκετά. Πεταίτε τό πολ-
τό από τό σέλινο και τόν αδειάζετε σε μικρά
φιάλες. Τίς ταπώνετε με φελλούς, αφού προ-
θράσετε πρώτα για να άποστειρωθούν και
για να μαλακώσουν. Δένετε τό φελλό και τό
στόμιο των φιαλών με ένα σπάγγο στυρω-
τά. Βάζετε τίς φιάλες σε κατσαρόλα, αφού
τοποθετήσετε μέσα μία σάρα και ρίχνετε
αρκετό νερό κρύο, ώστε να φθάση ως τό λω-
μό. 'Αφήνετε να θράσουν επί 25 λεπτά από τη
στιγμή που θ' αρχίση ο θρασμός. Βγάζετε
τίς φιάλες από τό νερό και, όταν κρυώσουν,
θουτάτε τό στόμιο σε βουλοκέρι.

ΧΥΜΟΣ ΤΟΜΑΤΑΣ ΣΕ ΦΙΑΛΕΣ: Κόβετε
ώριμες τομάτες σε μικρά κομμάτια. Τίς
θράζετε μερικά λεπτά και τίς περνάτε από
τρίαντάρι. Προσθέτετε σε κάθε κιλό χυμό ένα κου-
ταλάκι τσαγιού κοφτό αλάτι. Γεμίζετε με
τό χυμό μικρές φιάλες, τίς ταπώνετε και τίς
θράζετε όπως περιγράφεται ανωτέρω.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΞΕΡΕΣ

Κόβετε τίς μελιτζάνες σε λεπτές φέτες κατά
μήκος, τίς περνάτε σε σπάγγο. Τίς αφήνετε
να στεγνώσουν στον ήλιο μερικές μέρες. Τίς
διατηρείτε μέσα σε σακκούλα από πανί κρε-
μασμένες σε αέρα. 'Όταν θελήσετε να τίς
μαγειρέψετε τίς αφήνετε σε νερό χλιαρό για να
μαλακώσουν.

ΜΠΑΜΙΕΣ ΞΕΡΕΣ: Γίνονται όπως οι
μελιτζάνες. Τίς περνάτε σε σπάγγο και τίς
αφήνετε να ξεραθούν στον ήλιο. Τίς μα-
σκεύετε πριν τίς μαγειρέψετε.

ΤΥΧΟ ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ

3½ κιλά σύνα.
2 κιλά ζάχαρι.
3 γραμμάρια 'άσιν - σαλιουλίκ.
Λίγο καθαρό οινόπνευμα.

Κόβετε τό κοτσανάκι από τα σύκα. Τα θά-
ζετε σε σιγή φωτιά και τα άνακατεύετε,
έως τό κόβετε σε κομματάκια. Τα θράζετε
μερικά λεπτά και ρίχνετε τη ζάχαρι. Βράζε-
τε τη μαρμελάδα έως δτου 'δέση' καλά. Τήν
άνακατεύετε συνεχώς για να μην πιάση.
Προσθέτετε τό 'άσιν - σαλιουλίκ', αφού τό

ΤΑ ΔΙΑΤΗΡΗΜΕΝΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ ΚΑΙ

ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ ΘΑ ΣΑΣ ΔΩΣΟΥΝ ΤΗ

ΧΑΡΑ ΝΑ ΒΡΗΤΕ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ ΚΑ-

ΤΙ ΑΠΟ ΤΟ ΖΕΣΤΟ ΚΑΙ ΓΕΜΑΤΟ ΧΤ-

ΜΟΤΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

φλούδι. Τα κόβετε σε λεπτές φέτες και τα
θάζετε σε κατσαρόλα με ένα φλυτζάνι τσα-
γιού νερό. Τα θράζετε μερικά λεπτά και ρί-
χνετε τη ζάχαρι. Τα θράζετε με τη ζάχαρι
επί ½ ώρα. 'Αφήνετε τη μαρμελάδα να μεί-
νη μία νύχτα. Τήν επομένη προσθέτετε τό
χυμό των λεμονιών και τη θράζετε έως δτου
δέση. Στη μαρμελάδα αυτή τό φρούτο δέν
λυώνει. Γίνεται πολύ νόστιμη αν προσθέσετε
μερικά κουκούτσια από τα ροδάκινα, αφού
φυσικά τα ζεματίσετε και τα ξεφλουδίσετε.

ΤΟΜΑΤΑΚΙ ΓΛΥΚΟ

1 κιλό τοματάκια.
½ κιλό ζάχαρι.
½ κιλό μέλι.
Ξύσμα λεμονιού.
'Αμύγδαλα.

Ρίχνετε τα τοματάκια σε νερό που θράζει,
τα ξεφλουδίζετε, τα χαράζετε και τα στίθε-
τε ελαφρά για να πέσουν οι σπόροι. Τα θά-
ζετε σε λεκάνη σε σειρές με τη ζάχαρι ανά-
μεσα. 'Αφήνετε να μείνουν στο ψυγείο 12 ώ-
ρες. Τα θγάζετε από τη λυωμένη ζάχαρι, τη
θράζετε μερικά λεπτά και ρίχνετε μέσα στο
σιρόπι τα τοματάκια. Τα θράζετε επί 2 ως
3 λεπτά και τ' αφήνετε στο σιρόπι 12 ώρες.
Τά θγάζετε από τό σιρόπι, προσθέτετε σ'
αυτό τό μέλι και αρκετό ξύσμα λεμονιού
και τό θράζετε μερικά λεπτά. Ρίχνετε πάλι
μέσα τα τοματάκια και τα θράζετε έως δ-
του τό σιρόπι δέση. 'Όταν τό γλυκό κρυώ-
ση τό θάζετε στα θάζα, τό σκεπάζετε με λαδό-
χαρτο θουτηγμένο σε κονιάκ και κατόπιν
θάζετε τό καπάκι.

Σ η μ.: Γεμίζετε, αν θέλετε, τα τοματά-
κια με αμύγδαλα άσπρισμένα και καθουρι-
σμένα.

ΚΑΡΠΟΥΖΙ ΓΛΥΚΟ

Φλούδα καρπούζιου.
'Ασπρόνερο.
Κανελόγαρυφαλα.
Ζάχαρι. Χυμό λεμονιού.

Καθαρίζετε τη φλούδα του καρπούζιου και
αφήνετε μόνο τό άσπρο μέρος. Τήν κόβετε
σε μικρά τετράγωνα, όρθογώνια ή τρίγωνα
κομμάτια. Τα ζυγίζετε και τα θάζετε σε ά-
σπρόνερο. 'Αφήνετε να μείνουν επί 1 ώρα.
Τά στραγγίζετε και τα σκεπάζετε με νερό
κρύο. Τα θράζετε επί 1½ ώρα ή έως δτου
μαλακώσουν. Τα στραγγίζετε.

Βάζετε σε κατσαρόλα κομματάκια κανέλας
και μερικά γαρύφαλα, δύο κιλά νερό και
δύο κιλά ζάχαρι (για δύο κιλά καθαρισμέ-
νο καρπούζι). Βράζετε τό σιρόπι επί 2 λε-
πτά και ρίχνετε μέσα τό καρπούζι. Τό άφι-
νετε να σιγοβράση επί 1 ώρα. Τήν επομένη
τό θαναθράζετε έως δτου τό σιρόπι του δέση.
Κατά τό τέλος προσθέτετε τό χυμό δύο λε-
μονιών και λίγο κονιάκ.

Σ η μ.: Τό καρπούζι παίρνει όραίο χρώ-
μα αν θράσετε μαζί λίγο τσάι. Δένετε τό
τσάι σε ένα τουλπανάκι.

Χρυσά Παραδείση

Ο ΚΙΝ

Οι σκηνές από τὰ αστυνομικά
και καουμπόικα φιλμ τις
πιο πολλές φορές εξάπτουν την
παιδική φαντασία και ταρα-
ζουν τὸν ψυχικὸ τοῦ κόσμου.

Θι σκηνές από τὰ αστυνομικά
καί· καουμπόυκα φιλμ τις
πιδ πολλές φορές εξάπτουν τήν
παιδική φαντασία και ταρά-
ζουν τόν ψυχικό του κόσμο.

Μπορούμε άφοβα γά στείλουμε τά παιδιά μας στόν κινη-
τογράφο, όταν ή ταινία, πού προβάλλεται διαφημίζεται ως
κατάλληλη; Ένα θέμα τεράστιας κοινωνικής σύμπτωσης.

Σήμερα ο κινηματογράφος εισέδουσε παντού, στις πόλεις, στα χωριά... Τὸν ἔβλεπες καὶ κάθε τοῖχο μὲ τὶς ἀψίδες του. Πλημμύρισε τὶς ἐφημερίδες. Ἐγινε καὶ ἀναπόσπαστο ἀπ' τὴ ζωὴ μας. «Εἶναι μὰ ἀδελφές διασκεδάσεις. Ποιά βίωση εἶναι ἡ ἐπιθεώρηση τοῦ κινηματογράφου σὰ παιδιὰ καὶ ποιά θέα πρέπει νὰ πάρουν οἱ γένοι;

Ἡ δύναμις τῆς εἰκόνας, πολλαπλασιασζόμενη ἐπ' ἄπειρον μὲ τὴν κίνησι, εἶναι ἀπεριόριστη στὴν εὐαισθησία τοῦ παιδίου. Γιατὶ ἔπιθυμοῦ τὸ παιδί τοῦ γρηγορώτερου μέου. Ἀναμνηγνόντας χωρὶς ἐκκινηματογράφου εἶναι γι' αὐτὸ μὲ τὴν πραγματικότητα, προσπαθεῖ νὰ καταλαβαίνει τὸ παιχιδιό-ιδιαιτέρως στὴν δόνη, φαίνεται τόσο εὐκόλο. Ὁ μνημητικός αὐτὸς ἵστος.

«Ο μμηγιτικός αυτός μπορεί να ψάξω στο σημείο που έλεπες, αυτό πού, δυνό. Ύπαρχουν πολλά παραδείγματα, τά οποία αναφέρει ένας Γάλλος ειδικός, ό «Αριάν Δανού» στό περίφημο βιβλίο του «Τό παιδί,εία τών εϊκόνηων». Γνωρίσα ένα παιδί πού ήθελε να μιμηθί τούς άθλους τών ήρώων πού θαύμαζε στην θρόνή. Πήδουσε πάνω από μία ντουλάπα μέ τό κεφάλι κάτω. Μιά μέρα κρεμάστηκε». [Έκδοσι τοῦ γιατροῦ - προϊσταμένου τῶν Παιδιαγωγικῶν Ἰνστιτούτων τῆς Αἰτίας].

«Ένα άλλο παιδί θέλησε να μιμηθί τόν Ταρζάν. Άναρριχίθηκε σ' ένα δένδρο καί θέλησε, πηδώντας, νά πιναχί από τό κλαδί ενός άλλου δένδρου. Ἀποτέλεσμα ήταν νά πέση καί νά σπάση τό χέρι του».

84

Δὲν πρόκειται νὰ μιλήσουμε ἐδῶ γιὰ τὸν κίνδυνον τοῦ παρανοή-
την θύελα τῶν μικρῶν παιδιῶν ἰδιαίτερα ἢ μακρὰ παραμονὴ ἐν ἐκ-
κινηματογραφικῇ αἰθούσῃ, ὅπου ὁ κίνδυνος μολύνεσθαι εἶναι πολὺ
ἢ κλειστὴ ἀτμόσφαιρα θαλασπὴ γιὰ τοὺς πνευματικὰ καὶ τοὺς ὁρμη-
διαφορετικῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός μπορούν νὰ προκαλέσουν τοὺς πε-
ταχὰς τῆς ὁράσεως. Χωρὶς νὰ ξεχάσουμε δι: ὁ θρανητικὸς παρανο-
στεροπὸν ἀπὸ τὸν ἀναρπῆστον γιὰ τὴν ἰσορροπία τοῦ ὄπτο. ὁ ἄνθρωπος
γνωστὰ καὶ φανερά. Θὰ ξεχάσουμε μόνον τὴν κατὰ εἰρήνη
γράφου στὴν γλῶσσά καὶ

Ἡ κατάχρησις τοῦ κινηματογράφου, μὲν διὰ τῶν παιδικῶν ψυχῶν, διὰ, σὰν ὑποῖα δὲ μηχανισμοῦ τῆς σκέψεως, δὲν ἔχει φάσεις σὲν ἀνάπτυξιν, σὲ παραμόρφωσιν τῆς διανοητικῆς ἰκανότητος τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ θρηγυτὴς Πιέρς ἀναφέρει μιὰ συγκεκριμένη περίπτωσιν.

³ Ἀσολόθιθκα ⁴ ἐν τῇ τ. 2, σ. 10.

Ασχοληθήκαμε μ' ένα παιδί 15 — 16 χρονών που ή οσάκι του πάλι κάποιος παράγει. Δεν είχε καμιά άρρωστητα. Φανταζόταν λοιπόν πως πνο κι' έν τούτοις... Μιλούσε χαλαρά. Δεν ένδιαφέρονταν για τίποτ κόμοτο. Τό είχαν δώσει άπ' τη δουλειά του, αλλά δεν τό έλεγε τίποτ μέρα. «Πώς μπορεί άπ' τι πήγαμε στον κινηματογράφο έπί δύο χρόνια μδάα;» τον ρώτησα. «Όχι έπτά φορές» τον κινήματογράφο έπί φορές κα. Τό Σάββατο και τήν Κυριακή πηγαίνω τρεις φορές». Στό παιδί άπό όπτις άπές παραστάσεις είχαν δώσει τίς λέξεις. Βέβαια αυτό δεν είναι περίπλωσι, αλλά ό περίωρισμένες αυτές περιπτώσεις μπορούν νά ποιήσουν για τόν κίνδυνο.

Στο πεδίο της συγκίνησεως και της ευσυνειδήσεως, οι ειδικοί έχουν τηρήσει διαταραχές και νευρικά σόκ. Όλα σχεδόν τα παιδιά όντας επί μήνες τρομακτικές όπτασεις, που έχουν δη στην όδον, έχουν επί νευρικούς έρεθισμούς.

Αναφέρειται περίπτωσι μικροῦ κοριτταίου, ποῦ δὲν μπορούσε νὰ βρεῖ
εἰκόνα τοῦ ἁγίου Φαριᾶ, στὸ φρουρίο τοῦ Ἰφ, ἀπὸ μιὰ παλιὰ ἐκδοῦς
νίτας «Κόμης Μοντεχρίστος», κι' ἐπὶ ἓνα δολοχληρο χρόνι φέρεται νὰ
θῇ μοναχὸ στὸ δωμάτιό του.

[illegible][illegible]

αριστομό, μ' άλλα λόγια την επιθυμία να δημιουργηθεί ένα άτομο με
την "Ελλάδα της διαδορεμένης απ' αυτό συνέπειας.
αλλά σύμφωνα με πεισθύνουμε ακριβείς στατιστικές πάνω σ' αυτό το ζήτη-
μα της 60% των πρώτων ανακινώσιμους του γαλλικού δημοσίου
και την εξερίσει κλοπών που διέπρατταν συλλυγμένα παλιά
άλλωστε, πολλοί νεαροί ανακινώσιμους για να πάνε στον κινηματογράφο. Και οι
τες ιδέες τις πήραν από τον κινηματογράφο.

«Θά ήταν ούτοπια ν' ἀπαγορεύουμε τον κινηματογράφο στα παιδιά
ή Γκρατίο - Άλφαντερο, θορυβό τον καθηγητή Βαλλόν τον γαλλικό και τον
γκό εφραστήριο, που άσχολεται με τις σχέσεις κινηματογράφου και
χρή ήλιαιας. «Ο κινηματογράφος έχει πιά μητρί στη ζωή μας, είναι
μενο τον αιώνα μας. Εμφανίζει τον αιώνα μας, αλλά ταυτόχρονα επιβάλ
σ' αυτόν. Δέν μπορούμε να γυρίσουμε πίσω. Άλλωστε, με τέτοια λόγια
λίσαι άρνητική. Και μόνο τό θεωτικό λογαριάζεται. Ο κινηματογράφος
δύναμι που έχει, πρέπει να χρησιμοποιηθεί και γιά τό παιδί.
Πράγματι, ό κινηματογράφος
να

Πράγματι, πρέπει να χρησιμοποιηθεί και γιὰ τὸ παιδί.
 νὰ τὸν δώσῃ μὲν ὅσπασια τρομακτικὴ γιὰ αὐτὸν καὶ αὐτὸν δὲν
 πρέπει νὰ τὸν εἶναι βοήθος στὴν ἀνέπτυξη τῆς σκέψεώς του, στὴ διαμόρφωση
 τοῦ χαρακτῆρα του, στὴ δημιουργία τῶν ιδανικῶν του. Πρέπει νὰ διαμορ-
 φοῦν αὐτὸ παιδί μὲν περὶ μὲν τῶν ἀντικειμένων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ
 τὸν χαρακτῆρα του, νὰ ἀναπτύξῃ τὴν λήψη τῶν ἀποφάσεων, νὰ γινώσκῃ
 νὰν ἔχει νὰν μὴν νὰν ἀποφασίσῃ, νὰν ἀναπτύξῃ τὴν ἀνταρξία, νὰν ἀναπτύξῃ
 ὄργανο, ὁ κινηματογράφος μπορεῖ νὰ τοῦ τὸ προσφέρει αὐτὸ.

Το πρόβλημα είναι περίπλοκο. Δέν πρόκειται γιά κινηματογράφο καί παι-
διά, ἀλλά γιά φίλμ καί παιδιά — κι' έννοσθουσ παιδιά ηλικίας 5—17 χρονών.
Κάτω από τά 10 χρόνια τά παιδιά δέν μπορούν νά παρακολούθησούν φίλμ πο-
πρτζέκται γιά μεγάλουσ. Δέν τό καταλαβαίνουσ. Τούς μένουσ μονάχα οι
συνταγματικέσ εικόνεσ, έν ύπαρχουσ. Είναι φανερό ότι ένα παιδί 5—6 χρο-
νών λήγεται γρήγορα. Έ γαυχότατό του ρυθμό τό έννοχεί. Συλλαμβάνει τήν
έννοια χάθε εικόνασ μετά πολλών δευτερολέπτουσ καθυστέρησής. «Η προσοχή
του κομμάτιασ διαρκή γρήγορα. Μιά προβολή γιά παιδιά ατόησ ηλικίασ
δέν πρέπει νά διαρκή παραπάνω από δέκα όψ δεκαπέντε λεπτά.

Είναι, εξ άλλου, βέβαιο, ότι το ίδιο φαιν δεν ανταποκρίνεται ταυτόχρονα αι ακριβώς στις ανάγκες των παιδιών 6 χρονών και ενός 10. Θά έπρεπε λοιπόν να γυρίζονται πίσω γιά τα παιδιά λαμβάνοντας υπ' όψιν της διαφοράς της βιολογικής ηλικίας. Κι αυτή είναι τεράστια δυσκολία που αντιμετώπιζαν χωρίς πολύ πιο προηγμένες από τη δική μας στο πεδίο αυτό. Πρώτα - πρώτα δυσκολία οικονομική. Το γύρισμα μιας ταινίας απαιτεί τεράστια ποσά. Και πριν επιχειρήσει καν το κινηματογραφικό παραγωγός θέλει να εξαγαλλίσει την οικονομική αποδοτικότητα του σείμ.

Νά 'ν' ἀποδόσουν θλιμὲς οικονομικά τὰ φίλη πού θά προορίζωνται ἀποκλειστικά γιὰ τὰ παιδιά, θάπρεπε νά παίξωνται σέ αἰθουσες προωρισμένες γιὰ παιδιά. Νά δημιουργηθοῦν δηλαδὴ καινούργιες ἐπιχειρήσεις, εἰδικές στὸν τομεῖα αὐτὸν.

Στην Ἀγγλία ἔλυσαν τὸ πρόβλημα μὲ τὸ σύστημα τῶν σινέ - κλάμπ — λέ-
ξη κινηματογράφου. Περισσότερα ἀπὸ 3.000 τέτοια σινέ - κλάμπ, ποὺ περι-
λαμβάνουν μισὸ περίπου ἑκατομμύριο παιδιὰ λειτουργοῦν κανονικά. Κάθε Σάβ-
βατο πρωτὶ, περισσότεροι ἀπὸ 400.000 πιτσιρίκοι παρακολοθοῦν κινηματογρά-
φο εἰδικὰ γι' αὐτοὺς.

Στην Ἀμερική, οἱ παραγωγοί, πρὶν ἐνδιαφέρονται πρὶν ἀπ' ὅλα γιὰ τὴν ἐμπορικότητα τοῦ φιλμ, ἐβρίσκαν μιὰ συμβιβαστικὴ λύσι: παιδικὰ θέματα ἀνάμικτα μὲ σκηνὲς πρὸς μὴν πορνεῖ νὰ συγκρατήσουν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μεγάλων. Τὰ ἀποτελέσματα ὅμως ἦταν κάτω τοῦ μετρίου.

Στη Ρωσία φαίνεται πως ο κινηματογράφος για τα παιδιά κατέχει μεγάλη θέση στην κρατική δραστηριότητα.

Στη Παλλία δοκιμάζεται η εφαρμογή των σινέ - κλάμπ. Ύπάρχουν 300 παρτίες τέτοια σινέ - κλάμπ. Οι παιδικές αυτές λέσχες έχουν ένα μεγάλο πλεονέκτημα: δίνουν στο παιδί τη δυνατότητα να εκπαισθώσι από τό τέλος της παραστάσεως, να ξεκουραστούν, να ξεφύγουν από την καταθλιπτική δύναμη των σινέ και να τις μετατρέψω εν λέξει. Είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος να ξεκουραστούν οι εφήβοι, να κερτίσω το αίσθημα, το παρατηρητικό του πνεύματος.

Φυσικά, ούτε λόγος μπορεί να γίνει για παιδικό κινηματογράφο στη Χώρα μας. «Όταν άρχισα κι' ο κινηματογράφος για τούς μεγάλους δεν μπόρη να βρει να πη ότι είναι ικανοποιητικός—οι εξαιρέσεις είναι ελάχιστες—δεν μπορεί ναχη αξιοσύνη για τα παιδιά φιλμ.» Έτσι, μέχρις ότου σ' το μέλι η ύπαρξη κάποια πρόσδος στο ζήτημα αυτό, το μόνο που μένει είναι να παρακολουθούμε να διαλύουμε με τα μεγάλα προσοχή τα φιλμ, που θα παίρνουμε τα παιδιά μας κι' όσο μας είναι δυνατό ως τα συνοδούμε κι' εμείς. Μόλις φιλμ όμως βρουν κατάλληλα; Υπάρχει μια Πρωτοβάθμια Έπιτροπή Επιστημονικής, που διατίθεται από έναν άνωτερο υπάλληλο του υπουργείου Τύπου, έναν οικονομικό διευθυντή Β', ένα συνταγματάρχη χωροφυλακής κι' έναν κινηματογραφιστή.

ἂν ἡ Πρωτοβάθμια Ἐπιτροπὴ ἀπαγορεύῃ μὴ ταῖναι ἢ κρίνῃ πῶς χρει-
αται περικοπή, τότε οἱ κινηματογραφιστῆς καταφεύγουσιν εἰς τὴν Δευτεροβάθμιαν,
ὅπου πάλι ἀπαρτίζεται ἀπὸ πρόσωπα τοῦ ἰδίου θάθμου καὶ τῆς ἴδιας ἰδιότη-
τος. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Δευτεροβάθμιας εἶναι ἀμετάκλητος.

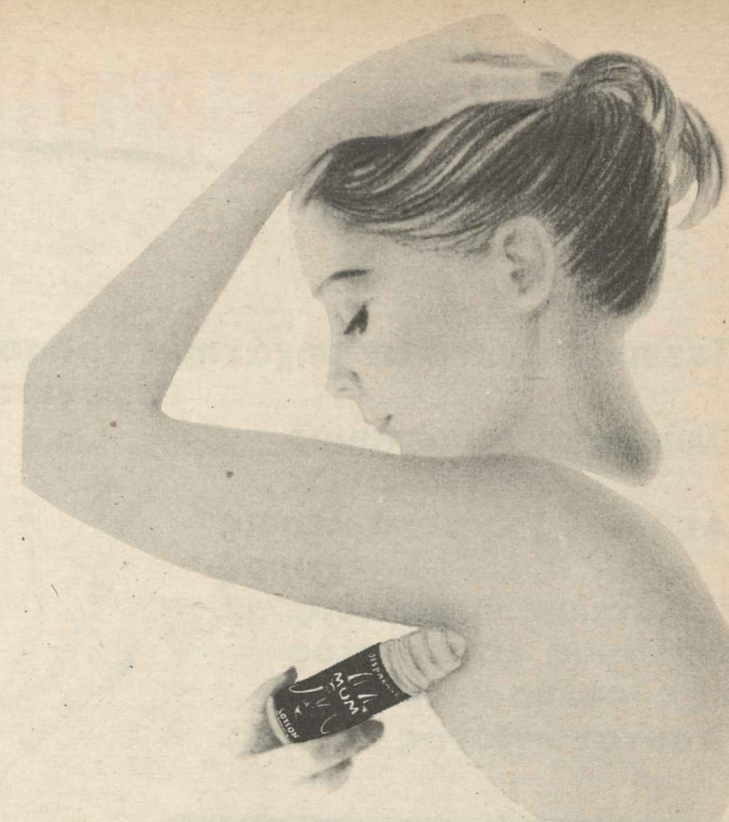
Η προβολή σκηνών «ακατάλληλου ταινιάς» σε φιλμ «ακατάλληλο» απαγορεύεται και οι κυριοστές είναι αυστηρές, αλλά παρ' όλ' αυτά παραδοθούν τις απορρίψεις και από την πείρα έβρουμε πως πολλές φορές οι ίδιοι οι γονείς απαγορεύονται στην είσοδο του κινηματογράφου για να έπιτραπής στά παι-
δια να παρακολούθησαν ταινία ακατάλληλη μαζί τους. Συχνά λένε ακό-
και φέματα δηλώνοντας μεγαλόθυμα ήττα.

Ας μη ξεχνούμε άλλωστε πώς στην επιτροπή λογοκρισίας δεν υπάρχει ένας παιδαγωγός, δυστυχώς, που θα ήταν άσφαλτος σέ θέσι να υποδείξει οιμμένες ακηγές βλαθερές γιά παιδιά άκόμη και μέσα στίς κατάλληλες ται-
 ριές. Γι' αυτό και πάλι στους γονείς πέφτει ή εθώνη.

«Να δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε τὴν φράσι αὐτὴ τῆς μεγάλης Ἰταλίδας παι-
νιδότοῦ Μαρίας Μοντεσσόρι:

«Τὰ παιδιά παίζουν τὸ σπουδαιότερο ρόλο στὴ ζωὴ τῶν μεγάλων. Πάνω στὸ
παιδί ἔχουν πέσει ὅλα τὰ σφάλματά μας καὶ αὐτὸ θ' ἀποκομίσῃ τοὺς καρπούς
αὐτῶν. Ἐμεῖς θὰ ἔχουμε πεθάνει, ἀλλὰ τὰ παιδιά μας θὰ ὑποστούν τὴν συνέ-
πειά τοῦ κακοῦ ποὺ ὅλαχ γιὰ πάντα παραμορφώσε: τὴν ψυχὴ τους».

Βασ. Κοχλατζής

MUM

Χαίρονται τῇ συντροφιά σας

Ἡ περιστροφόμενη σφαῖρα ἐπαλείψως,
μὲ μιὰ ἀπλὴ περιστροφή,
ἀφήνει εἰς τὸ δέρμα
τὸ ἀπαλὸ πέλλο τοῦ ἀποσμητικοῦ MUM.
Χρησιμοποιεῖτε κάθε μέρα
τὸ ἀποσμητικόν

MUM ROLLETTE

τὸ πρῶτο σὲ παγκόσμια κατανάλωσι.

Ἔχετε πάντοτε τὴν βεβαιότητα
ὅτι ἐξασφαλίσате 24 ὥρες φρεσκάδας.

Τώρα έχετε τη μοναδική ευκαιρία,
να δοκιμάσετε το

MUM ROLLETTE

ἀγοράζοντάς το μὲ ἔκπτωσι 4 δοχ.

ΑΠΟΚΟΨΑΤΕ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΥΠΟΝΙ

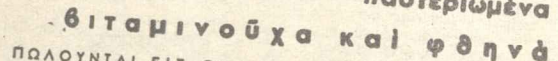
ΚΟΥΠΟΝΙ ΑΞΙΑΣ 4 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ἀγοράσετε ἀπ' ὁποιο-
δήποτε Φαρμακεῖο ἢ Ἀρωματοπωλεῖο τὸ
MUM ROLLETTE 1 δοχ. φθηνότερο.

Ισχύει μέχρι την 23-8-60

BRISTOL MYERS COMPANY · NEW YORK
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ : Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε. ΦΑΜΑΡ

τραπεζιου σας...

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΟΛΕΙΑ

Κουνηθείτε

ΤΑ ΚΟΥΠΟΝΙΑ

ΔΩΡΩΝ

ΚΟΥΠΟΝΙ ΔΩΡΩΝ
ΧΛΩΡΙΟ
ΠΕΥΚΙΝΗ

Με το κουπόνι ΔΩΡΩΝ αποκτάτε ωραιότατα πλαστικά είδη οικιακής χρήσεως (ΤΣΑΝΤΕΣ—ΚΑΝΑΤΕΣ—ΚΟΥΒΑΔΕΣ—ΛΕΚΑΝΕΣ—ΝΤΑΜΙΤΖΑΝΕΣ—ΤΡΙΦΤΕΣ κ. λ. π.)
ΧΛΩΡΙΟ - ΛΕΥΚΙΝΗ : ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ - ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ

ΟΙ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΛΥΝΤΙΚΟ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Αισθάνεστε κατάντητοι; Το δέρμα σας σιτίζει την καυτή ήλιο που προσέχεται και οι κηλίδες και έλλειψη βιταμινών. Στις στάθμες και τις καλές κέν με τα κομμάτια σώμα. Μπορείτε και σεις να έχετε λευκό και καθαρό δέρμα. Είστε ξεγελάτε τον έαυτό σας. Οι μες μόνον δεν μπορούν να σώσουν αυτή την έσπερα κατάσταση. Αφίστε από σήμερον μες σας με Μαγιά Μπύρας και εξακολουθήστε την καυτή τη κάθε μέρα επί δύο έτη.

Δεν υπάρχει καλύτερη και πιο δόξια για την ομορφιά. Η Μαγιά της Μπύρας είναι η πλούσια πηγή βιταμινών Β. Αφίστε στον οργανισμό τις μες βιταμίνες της μπύρας που πυκνωμένες. Είναι έμφυτα πλούσια σε απαραίτητες πρωτεΐνες, μεταλλικά στοιχεία και λευκίνη (ύγεια του δέρματος, και του νευρικού συστήματος, μεταβολισμός των λιπών, σκόννη ή σε χάγια αποτελεί οδός συμπλήρωμα του οργανισμού φραγτού. Για την καλή λειτουργία του οργανισμού σας, θέσετε σήμερα στα ψώνια σας κουτί Μαγιά Μπύρας Φί.

ΟΛΗ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Δώστε στην οικογένειά σας...
Αλλά και σεις μην άμελτε...
Πολλοί είναι...
60 γρ. που είναι και οικονομικό.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

«. ΔΑΦΝΗ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΡΑΞΙΑΣ
Εταιρία ψυχικών Έρευνών...
6 μ.μ. Τηλέφωνο 812-278-
Αθήνα.

Η ΠΑΡΕΙΣΑΚΤΗ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΤΕΡΕΖΑ ΣΕΝΣΙ

ό οποίος μόλις γύρισε από το σανατόριο, όπου νοσηλευόταν, κι' από την πρώτη στιγμή αισθάνεται ο ένας για τον άλλο μια ζωηρή έλξη. Ένα απόγευμα η Κάμυλα καλεί στο σπίτι της την Πιέρα και με κάποιο πρόσχημα την αφήνει μόνη με τον Άντονιο το οποίο αποκαλύπτει την αλήθεια, κι' έσπερα από μια δραματική σκηνή χωρίζουν. Ο Σούλβιο όμως είναι έρωταμένος με την Πιέρα και παρά τη ζωηρή αντίδραση των δίδων του αποφορίζει να την παντρευτεί. Ο γάμος γίνεται, αλλά η μητέρα και η αδελφή του Σούλβιο δείχνουν φανερό έχθροτητα απέναντι στη νύφη τους, η οποία εγκαθίσταται στο σπίτι τους. Μετά ένα χρόνο γεννιέται ένα αγοράκι, ο Βισκάρντο, που την ανατροφή του αναλαμβάνουν η γιαγιά του και η θεία του. Άνταμος στην Πιέρα και το Σούλβιο δημιουργείται γκρίνια.

10. — Και τώρα πέσε να κοιμηθής, γιατί ζαλιστήκα να σε βλέπω να πηγαίνεις μες στο δωμάτιο, είπε εκείνος. Η Πιέρα δεν απάντησε, έπεσε στον κρεβάτι, έσθωσε το φως, κι' άφησε μονάχα το μικρό φωτάκι του κοιμηδίου. Μέσα στο μισοσκόταδο έβλεπε το χλωμό προφίλ του Σούλβιο, και διέκρινε τον ελαφρό ιδρώτα που γυάλιζε στο μέτωπό του. Η αναπνοή του έβγαίνει λίγο βαρεία και η Πιέρα χωρίς να έχει φταίξει σε τίποτα, αισθάνθηκε τύψεις. Ήσως δεν έπρεπε να του μιλήσει για το παιδί. Άλλα εκείνος θα εδρίσκε κάποια αίτια για να δώσει διέξοδο στον ένουρισμό του.

— Σβήσε το φως, Σούλβιο, και προσπάθησε να κοιμηθής, τον παρακάλεσε. Τού χάιδευε το πρόσωπο, τα μαλλιά, και τα δάχτυλά της βρέχονταν από τον ιδρώτα του. Έδώ και λίγον καιρό είχε την εντύπωση ότι ο Σούλβιο δεν ήταν πιά τόσο καλός. Αισθάνονταν πάντα λίγο κουρασμένος, καμμιλ φορά έβγαζε τη νύχτα, και τότε ανασηκωνόταν στα μαξιλάρια του, και της έλεγε να μην πη τίποτα σε κανένα. Τρομάζον με το παραμικρό της έλεγε, και φαινόταν τόσο σίγουρος, που κι' αυτή η ίδια κατέληγε να τον πιστέψει. Κι' όμως αισθάνονταν ότι δεν ήταν έτσι. Κάποτε τόλμησε να του προτείνει δειλά να πνε οι δύο τους σε κανένα βουνο. «Ίσως θα έκανε καλά και σε μένα ή αλλαγή του αέρα» του είπε. «Κι' εγώ άλλου δεν έχω δη ποτέ στη ζωή μου ένα βουνό» κι' έλεγε αλήθεια. Άλλα εκείνος, ένουρισμένος, της απάντησε: «Πιστεύεις ότι δεν τα χόρτασα τα βουνα τόσα χρόνια;» Η Πιέρα τον καταλάβαινε. Μπροστά της εκείνος, ντεπόταν να παραδεχτεί την άρρωστειά του, κι' έσπερα από εκείνη την εξομολογήσή του στο «Καστανιέτο» δεν είχαν ξαναμιλήσει σχεδόν ποτέ γι' αυτό. Επιτέλους ο Σούλβιο αποκοιμήθηκε. Άλλα η διαπεραστική μυρωδιά των ποτισμένων από ιδρώτα σεντονιών, τα καφτά χείλη του, που ακουμπούσαν πάνω στον γυμνό ώμο της, ή βαρεία αναπνοή του, την έκαναν ν' αναζητήσει το

κεφάλι της από το μαξιλάρι, αναζητώντας ένστικτωδώς ν' αναπνεύσει καθαρόν αέρα. Άλλα συγχρόνως τα χέρια της τον έσφιγγαν δυνατά, με άπελπιση τρυφερότητα. Θα ήθελε να κάνει τόσα πράγματα γι' αυτόν. Να του χαρίσει όση περισσότερη εύτυχία μπορούσε. Άλλα μέσα σ' αυτό το σπίτι, αισθάνονταν τον έαυτό της άνικανο για κάθε προσπάθεια. Ακόμη και μέσα στο δωμάτιό τους, της φαινόταν ότι δεν ήταν μόνοι. Ότι άόρατα βλέμματα, τους παρακολουθούσαν.

Το συναίσθημα αυτό το είχε νιώσει από την πρώτη μέρα που γύρισαν από το ταξίδι του γάμου. Η Έλσα Νέπις, την είχε δεχθεί έχθρικά. Κάθε βλέμμα που στηριζόταν επάνω της, ήταν ψυχρό, εξεταστικό, αποδοκιμαστικό. Κάθε της κίνηση, κάθε της λέξη γινόταν αντικείμενο ειρωνικών σχολίων. Η Πιέρα δεν ήξερε πιά πώς να μιλήσει, πώς να φερθή, τρέμοντας μήπως κάνει λάθος. Προσπαθούσε να εργάζεται περισσότερο από όσο εργαζόταν στο πατρικό της σπίτι, για να φανεί χρήσιμη, για να μη φαντασθούν ότι παντρεύτηκε το Σούλβιο αποδίδοντας σε μια πιο άνετη ζωή. Άλλα ούτε έτσι γλύτωνε από τις ειρωνείες της Κάμυλα. Ίσως ο Σούλβιο δεν τα αντιμεύθανόταν όλα, πάντως απέφευγε να επεμβαίνει στις διαφορές τους, για να

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

PERKAL

- Λευκαίνει
- Αφαιρεί τους λεκέδες
- Απαραίτητο για κάθε πλύση

Δεν περιέχει χλώριο
Δεν καταστρέφει τα ρούχα!

- ΠΕΡΚΑΛ: Το προϊόν — Έπανάστασις!
- ΠΕΡΚΑΛ σημαίνει: Έπιστημονική κατάργησης της πλύσης.
- Το ΠΕΡΚΑΛ, μαζί με οποιοδήποτε σαπουνι, πλένει, άσπριζει και ξελεκιάζει τα ρούχα, χωρίς τρίψιμο, χωρίς πλύσιμο!!
- Διαλύσατε, το βράδυ, τρία μέρη σαπουνι της προτιμήσεώς σας (κοινό ή σκόννη) και ένα μέρος ΠΕΡΚΑΛ σε ανάλογο καυτό νερό. Βάλτε μέσα στεγνά τα ρούχα. Το πρωί θα τα βρήτε πλυμένα και μισχομυρισμένα! Ξεπλύνετε τα μόνο και απλώστε τα.
- Το ΠΕΡΚΑΛ δεν περιέχει χλώριο και δεν είναι άνθυγιεινό.
- Το ΠΕΡΚΑΛ είναι μεγάλη οικονομία χρήματος και χρόνου.

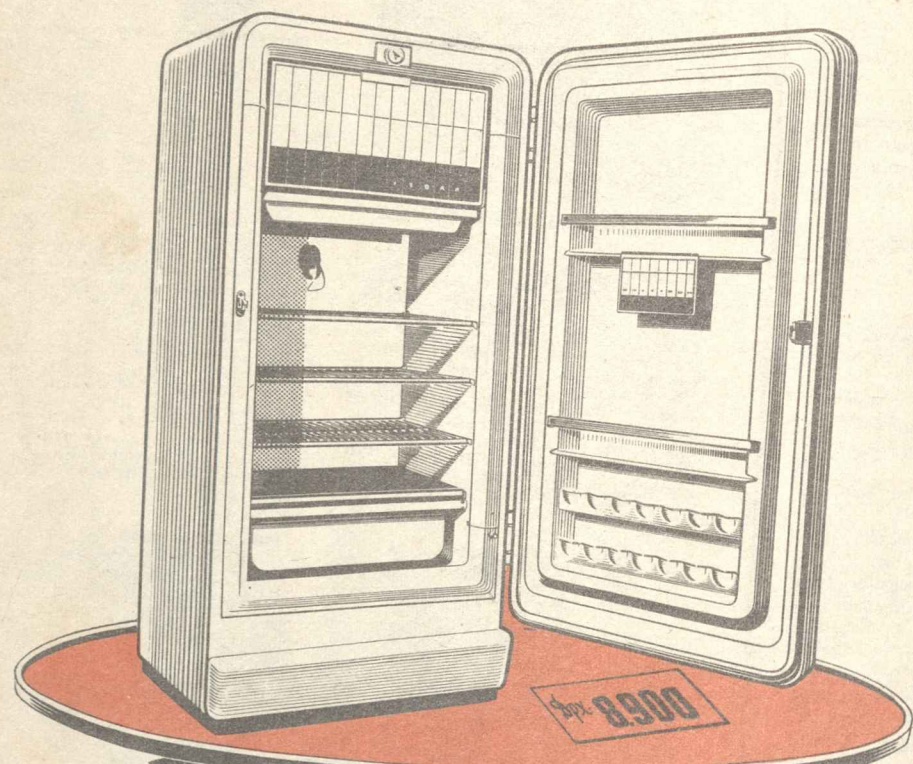
Ζητήστε σήμερα το ΠΕΡΚΑΛ

ΘΑ ΒΕΒΑΙΩΘΗΤΕ! ΘΑ ΘΑΥΜΑΙΣΤΕ!! ΘΑ ΣΩΘΗΤΕ!!!

Κάθε φακελλάκι έχει αναλυτική οδηγία.

ΤΩΡΑ

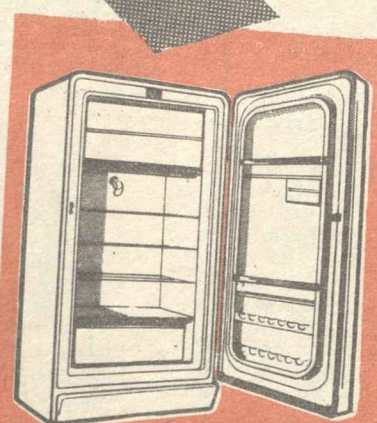
ή ΙΖΟΛΑ σάς προσφέρει το περιζήτητο
οριζόντιο ηλεκτρικό ψυγείο των 8 πο-
δών και σε πολυτελέστερη εμφάνισι.

Πλαστική έγχρωμη έσωτερική πόρτα.
Πλαστικό έγχρωμο ράφι συρταριού.
Έξαρτήματα από έγχρωμο πλαστικό.
Έσχαρες με πλαστική επένδυσι.
Αδόρυβο και άσφαλές κλειστόρο.
Λαβή της πόρτας σε νέο σχέδιο.

Επίσης οι άλλοι γνωστοί τύποι ψυγείων
Τύπος Κ των 8 ποδών δρχ. 8.000
Τύπος Κ των 6 ποδών δρχ. 7.400

Με μικρή προκαταβολή και δόσεις
330 - 395 δραχμών μηνιαίως.

Ο ίδιος τύπος, με τη γνωστή
πολυτελή εμφάνισι, δρχ. 8.400

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Για λόγους ηθικούς, νομικούς, και
Η ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗ
ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑ

Μιά πρότασι του κ. Κ. Δεσποτόπουλου

Η ιστορία μεταξύ ανδρών και γυναικών
πιά να καθιερωθή σε όλους τους τομείς
γυναίκα έχει σήμερα όλα σχεδόν τα δικαιώματα
και τις υποχρεώσεις που έχει ένας άνδρας.
Η γυναίκα εργάζεται, σπουδάζει, μπορεί να
λάβει οποιαδήποτε θέση. Ένας - ένας οι άνδρες
από την άλυσίδα της υπατάξεως στον χώρο
σπάει και μόνον ελάχιστοι έχουν άρνηση
αυτοί δευτερευόντως σημασίας. Άλλοι όμως
ένα θέμα, που, ενώ στην πράξι, πολλές φορές
κεις το έχουν λύσει, εν τούτοις, νομοθετικά
κολουθεί να διαραίνη την προσπάθειά τους
γυναίκα και να την μειώνει. Πρόκειται για
επώνυμό της. Όταν μία γυναίκα παντρεύεται
χάνει, σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα,
επώνυμό της και παίρνει το επώνυμο του άν-
δρα της.

Το θέμα έχει μεγάλη ηθική σημασία και
φέρεται στην προσωπικότητα της γυναίκας.
Οι άνδρες, ιδίως επιστήμονες, συγγραφείς,
καλλιτέχνες, ηθοποιοί, διατηρούν, όπως
γνωστό, μαζί με το όνομα το σέβας τους
το οικογενειακό τους όνομα. Αυτό όμως δι-
χει καμμία νομική κατοχύρωσι και γιγαί-
μόνο για την κοινωνική προβολή της.

Σ' ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο του κ. Κ.
Δεσποτόπουλου στην «Εφημερίδα των Ελλήνων»
μικρών, ο κ. Δεσποτόπουλος φέρει στην
καίον στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και γιγαί-
πνευματικός άνθρωπος κ. Κ. Ι. Δεσποτόπουλος
γράφει σχετικά:

«Η απόδοσις διὰ τοῦ γάμου ἰσὺς τῆς
κός τοῦ ἐκ τῆς γεννήσεως ἐπώνυμου αὐτῆς
οὐδεμίαν ἀνταποκρίνεται βιολογικήν, ἥτοι
χολογικήν εἴτε νομικήν κἂν πραγματικήν.
Ἡ γυνὴ τοῦτέστι διὰ τοῦ γάμου δὲν ἀπο-
τὴν πρὸς τὴν ἐκ τῆς γεννήσεως οἰκονομικήν
αὐτῆς, οὔτε βιολογικήν, οὔτε ἠθικήν, οὔτε
ψυχολογικήν, οὔδὲ κἂν νομικήν, τῆς ἐκ τῆς
κογενείας αὐτῆς συγγενείας οὐδὲν ἑλπί-
σης ἢ ἔστω ἐλαττωμένης διὰ τοῦ γάμου...»

Καὶ παρακάτω:
«Ἡ γυνὴ ὅμως δὲν ὑφίσταται μόνον τὴν
ἀδικαιολόγητον καὶ μειωτικὴν ταύτην ἀπό-
τοῦ ἐκ τῆς γεννήσεως ἐπώνυμου αὐτῆς, ἀλλὰ
καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον ἀπό τῆς ἀποδόσεως
ταῦτα εἰς τὴν μητρικὴν εὐαισθησίαν τῆς
μὴ συνεχίσσεως τοῦ ἐπώνυμου αὐτῆς, ὅτι
ἰδίον αὐτῆς ἀπὸ τῆς γεννήσεως ἐπώνυμου
ὑπὸ τῶν θηλέων κἂν τέκνων αὐτῆς. Ἐν-
ρον καταφαίνεται τοῦτο, ἴδια ἐπὶ τῆς δι-
ως τῆς γυναικός, ὅτε αὐτὴ ἀποβάλλεται
πικτήτων ἐπώνυμον αὐτῆς, τοῦ σέβας, τοῦ
καὶ πάλιν τὸ ἴδιον ἐπώνυμον αὐτῆς, ἐν τῇ
λεα εἴτε ἀρρενα τέκνα αὐτῆς, φέρονται τὸ
νυμον τοῦ πατρὸς τῶν, οὗτο δὲ ἡ μήτηρ
νίζεται ἐν τῇ ἐπώνυμῳ αὐτῆς ὡς προση-
λως ἔξενον πρὸς τὰ ἴδια τέκνα αὐτῆς, ὅσοι
νον χρησιμοποιοῦνται ὡς ὄργανον ἀντι-
τοῦ πατρὸς διὰ τὴν γέννησιν τῶν τέκνων αὐ-
τῆς.

Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν ὑπάρχουν οὔτε ἠθικά, οὔτε
κοινωνικά, οὔτε νομικά κωλύματα, μόνον ἡ
ἀναχρονιστικὴν προλήψεον ἐπιδόλλων τῇ
τήρησι τοῦ σημερινοῦ καθεστώτος.
Ὁ κ. Δεσποτόπουλος, στὸ ἄρθρο ποὺ ἀνα-
ραμε κάνει τὴν πρότασι νὰ ρυθμισθῇ τὸ
νομοθετικῶς. Μάλιστα ἡ πρότασι ἐκτενέ-
καὶ πὺ πέρα καὶ περιλαμβάνει ὅχι μόνον τὴν
ναίκα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄνδρα. Δηλαδή καὶ τὸ ἐ-
νυμο τοῦ ἀνδρὸς νὰ εἶναι δηλωτικὸ, ὅχι
τῆς ἐκ τοῦ πατρὸς καταγωγῆς, ἀλλὰ καὶ
μητρὸς. Ὅπως δὲ πληροφοροῦμεθα, ἡ πρό-
του ἔχει βοηθ εὐμενὴ ἀπάντησι ὅχι μόνον με-
τῶν νομικῶν κύκλων, ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτικῶν.
Εἶναι λοιπὸν σχεδὸν βέβαιον, ὅτι γρήγορα
δοῦμε ἕνα σχετικὸ νομοθέτημα νὰ κατατε-
στὴ Βουλὴ. Οἱ γυναῖκες ὁργανώσας, ἐκ-
μονικῶς, πνευματικῶς, καλλιτεχνικῶς, ἢ
νὰ βοηθήσουν σ' αὐτό, ὥστε ἡ γυναίκα νὰ
κτήσῃ πλήρη ἀτομικὴ ὄντοτητα, ἀνεξαρ-
καὶ προσωπικότητα.

Α.Κ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΜΑΣ ΦΙΛΟΥΣ

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ένα μικρό
γκριζόασπρο
περιστέρι

Ο ΛΟΥΚΑΣ σφύριζε χαρούμε-
νος. Ήταν ευτυχισμένος. Ο
Λουκάς έλαμπε μέσα απ' τα κλα-
διά των δένδρων, που άρχιζαν νά
χρυσίζουν τα φύλλα τους και στη
στροφή του δρόμου ήταν το μα-
γαζί του κυρ - Χαράλαμπου,
που πουλούσε σοκολάτες και χρω-
ματιστούς βάλους.

Σήμερα, ο Λουκάς είχε τα γε-
νήλια του. Έκλεινε τα έννια του
χρόνια και ή μαμά του του είχε
δώσει χρήματα για ν' αγοράσή
έτσι παιχνίδια και γλυκό του άρεσε.
Άκουγε κιόλας με τη φαντασία
του νά κουδουνίζουν μέσα στην
τσέπη του οι γυαλιστεροί βάλου
κι έβγαζε τα χέρια του, σά νά
έπαυε μία πελώρια καραμέλα.
Σαφικά, στη γωνία του δρό-
μου, έπεσε πάνω στο φίλο του τόν
Περικλή, που ήταν μαζί με το Φρί-
ζο, ένα παιδί, γνωστό για τις ά-
ταξίες του.

— Γεια-σας! φώναξε. Τι κάνε-
τε εκεί. Τι έχετε κρυμμένο μέσα
στις φούχτες σας;

Τα παιδιά γύρισαν. Ήταν πὺ
μεγάλα απ' τόν Λουκά. Στα πονη-
ρά τους μάτια έλαμπε ο φόθος
ήμισους τούς άνακαλύψει κανείς.

— Μας τρώαζες, εἶπε ο Περικ-
λῆς. Κόττα τί πιάσαμε....

Ο Λουκάς πλησίασε και είδε
έκεί ο φίλος του κρατούσε αἰχμά-
λο μέσα στις φούχτες του ένα
μικρό περιστέρι με δλοστρόγγυ-
λας γυαλιστερά μάτια και κατα-
κόκκινο ράμφος.

— Ποῦ τὸ ῥήκατε;

— Τὸ ἀρπάξαμε ἀπὸ ἕνα περι-
στεριῶνα, εἶπε περήφανος ὁ Περικ-
λῆς. Θὰ τοῦ στρίψωμε τὸ λαρύγγι
καὶ θὰ τὸ πουλήσωμε.

— Ὁχι! φώναξε με άγωνία ὁ
Λουκάς, δὲν θὰ τοῦ κάνετε κακό.
Εἶναι μικρό και ἡμερο... Δὲν εἶναι
δυστυχῆ!

Τὸ περιστέρι ἔτρεμε. Ὁ Λουκάς
μάδεψε με τις άκρες τῶν δαχτύ-
λων του τὰ φτερά τοῦ κεφαλιού
του. Ήταν λεία και χλιαρά. Τὸ
πουλί τὸν κύτταξε τρομοκρατημέ-
νο και τοῦ ἔδωσε μία τοιμητιά με
τὸ ράμφος του. Τὸ χέρι τοῦ Λου-
κά μάρτωσε.

— Βλέπεις; Εἶναι κακό, εἶπε ὁ
Φρίζος θριαμβευτικά. Για νὰ τὸ
πάρωσιν θὰ τὸ πνίξω αἰμέσως.

— Ὁχι, ὀχι, φώναξε ὁ Λουκάς,
ἀκούσε... Τὸ αγοράζω ἐγὼ. Πέστε
μου πόσα λεφτά θέλετε για νὰ μὴ
το πνίξετε και νὰ μοῦ τὸ πουλή-
τε; Τα παιδιά τὸν κύτταξαν σκεπτι-

κά. Τὸ πουλί χτυποῦσε τώρα τὰ
φτερά του, θγάζοντας μικρές, πα-
ραπνομεμένες κραυγές. Δυὸ γκρι-
ζα φτερά μάδησαν απ' τὸ σῶμα
του και πλανήθηκαν στὸν αέρα.
— Έχεις, λεφτά; εἶπε ὁ Φρίζος.
Για νὰ δοῦμε...

Ὁ Λουκάς ἔβγαλε απ' τὴν τσέ-
πη του τὸ ὠραῖο γυαλιστερό νό-
μισμα, ποῦ τοῦ είχε δώσει ἡ μα-
μά του.

— Ὅριστε, εἶπε.
— Ἐν τάξει, ἔκανε τότε ὁ Περικ-
λῆς με ὕφος μεγαλόπρεπο. Δώ-
σε μας τὸ και πάρε τὸ περιστέρι.

— Ἐμπρός, εἶπε κι ὁ Φρίζος,
πάμε ν' αγοράσοῦμε στρατιωτά-
κια με τὰ λεφτά.

Τὰ δυὸ παιδιά κύτταξαν τὸ φί-
λο τους με ὕφος κοροϊδευτικό και
ἀπομακρύνθηκαν ἀνασηκώνοντας
ἀδιάφορα τοὺς ὤμους.

Ὁ Λουκάς ἔκοψε μία φούχτα ἀ-
ρωματικά φύλλα και ἔφτιαξε ἕνα
εἶδος φωλιάς θιαστικά, ὅπου ἔθα-
λε τὸ περιστέρι με μεγάλες προ-
φυλάξεις. Ἐπειτα τὸ τύλιξε με τὸ
καθαρό του μαντήλι. Ἐκανε με-
ταβολή και γύρισε στὸ σπίτι,
σφίγγοντας ἑλαφρά τὸ πουλί στὸ
στήθος του.

— Καλύτερα, ποῦ τοῦ ἔσωσα τὴ
ζωή, σκεπτόταν συγκινημένος. Θά
γίνει ὁ καλύτερος φίλος μου και
θὰ εἶναι πὺ πολῦτιμος απ' ὅλους
τοὺς βάλους και τις σοκολάτες
τῆς γῆς. Περιστεράκι μου, ἔλεγε
σιγανά, θὰ εἶσαι εὐχαριστημένο
μαζί μου και θὰ σοῦ δίνω τοὺς
πὺ ὠραίους σπόρους νά τρώς. Θά
σοῦ φτιάξω μία ὁμορφη φωλίτσα
και θὰ κοιμάσαι ἡσυχο χωρὶς νά
σ' ἀνησυχή κανείς.

Ἀλλὰ στὸ σπίτι ἡ μαμά δὲν φά-
νιχε εὐχαριστημένη με τὸν ἀπρόσ-
κλητο μουσαφίρη.

— Πῶς σοῦ ἤρθε; εἶπε στὸ Λου-
κά. Θά μοῦ λερῶσὶ τὸ σπίτι. Ἐ-
χω ἀρκετὴ δουλειά και χωρὶς
αὐτό.

Ὁ πατέρας ἀνασήκωσε τοὺς ὤ-
μους. Ήταν κυνηγὸς και είχε
σκληρύνει ἡ καρδιά του για τὰ
πουλιά, γιατί είχε συνηθισαί νά τὰ
σκοτώνη χωρὶς λύπη.

— Οἱ φίλοι σου είχαν δίκιο, εἶ-
πε γελώντας, ἥθ' ἦταν πολὺ νόστι-
μο στὴν κατασάρῳα με άρακά...
Τώρα εἰς τί θὰ τὸ κάνης;

Τότε ὁ Λουκάς ἔξαντλησε τὸ
περιστέρι και ἔφυγε τρέχοντας
πρὸς τὰ χωράφια. Οἱ κορυδαλλοὶ
ἀνέβαιναν στὸν οὐρανὸ τραγου-
δώντας και τὰ χελιδόνια στριφο-
γύριζαν γύρω στὸ καμπαναριὸ
τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Λουκάς άνοιξε τὸ μαντήλι
του ποῦ τύλιγε τὴ φωλιά.

— Πῆγαινε, πέταξε, εἶπε στὸ
πουλί με σφιγμένη καρδιά. Θά εἶ-
σαι πὺ εὐτυχισμένο κι' ἀσφαλι-
σμένο, ἐλεύθερο.

Τὸ περιστέρι τινάχτηκε μουνδια-
σμένο, τρελλὸ ἀπὸ χαρά κι' εὐ-
γνωμοσύνη. Ὁ Λουκάς τὸ κύτταξε
σιωπηλὸς πολὺ ὥρα μέχρι ποῦ
χάθηκε στὸν ὀρίζοντα. Ὁ ἥλιος ἔ-
γερνε στὴ δύσι. Ἐπρεπε νά γυ-
ρίση στὸ σπίτι.

Χαμήλωσε τὸ κεφάλι λυπημέ-
νος και κύτταξε τὸ χέρι του. Κρα-
τούσε ἕνα ἐνθῦμο απ' τὸ φίλο
του. Μία μικρὴ τσαγκουρονιά στὸ
δάχτυλο. Καὶ στὴν παλάμη ἔμενε
ἕνα γκριζόασπρο φτερό, ποῦ ἔ-
τρεμε στὸν αέρα.

ΦΡΑΝΣ ΡΟΥΖΙΕ

Τὸ λουτρό τοῦ 20^{ου} αἰῶνα

Εἰδικὸ για σὰς
και για τὴν ὁμορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε τὸ ἀγριο σφουγγάρι
και τὸ ἐρεθιστικὸ σαποῦνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στὸ
λουτρό σας.

Ἀφήστε τὸ BUBBLE BATH νά
περιποιηθῇ τὸ ἀπαλὸ σας δέρμα.

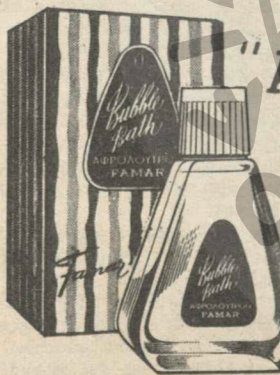
- Θά τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ
ἀλλεργίες και ἐρεθισμοὺς.
 - Θά τὸ τονώσῃ και θά
τὸ ἀρωματίσῃ εὐγενικά.
 - Θά τὸ περιβάλῃ με τὸ
προστατευτικὸ του πέπλο.
- και κατόπιν
κάθε ἐμφάνισί σας θά
εἶναι και μία ἐπιτυχία!

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ FAMAR

Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο-μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε τὸ σήμερα! Στὸ Φαρμα-
κεῖο σας. Σὲ ὅλα τὰ καταστήματα
καλλυντικῶν.

Φιάλη 4 λουτρῶν δρχ. 20
FAMILY SIZE (οἰκονομι-
κὸν μέγεθος) 12 λουτρῶν
δρχ. 45.
ΣΑΙ ΣΥΜΦΕΡΕΙ

BB/1

ΓΙΑ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΕΦΟΔΙΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ

Είναι το Σχέδιο — για κάθε έπιση-
μονική ή τεχνική σταδιοδρομία, αλ-
λά και για μόρφωση και αναμνη-
ση. Σχολή Α.Β.Σ. σας παρέχει το
εφόδιο αυτό με σπουδή στο σπίτι
σας, όπου και αν μένετε, όποια και
άν είναι η ηλικία σας, χωρίς να πα-
ραμελήσετε τις άλλες σας ασχολίες
και μέσα σε ελάχιστο χρονικό διά-
στημα. Για πληροφορίες επισκεφθή-
τε μας. Από τις επικοινωνίες γραφί-
μας να σας στείλουμε δωρεάν το ει-
κονογραφημένο με έργα μαθητών μας
«Αναλυτικό τεύχος» 40, 10 με κάθε
πληροφορία για τα Συστήματα
Α.Β.Σ. για Παιδιά και για Μεγάλους.

ΣΧΟΛΗ Α.Β.Σ.
Πανεπιστημίου 10, Τηλ. 21-473

Η κ. ΑΛΙΣ ΣΚΟΡΔΑ
(Σουτιέν — Κορσέδες)
Όδός 'Απόλλωνος 9 και Βουλής
Τηλ. 34172
Γνωρίζει εις την 'Αξιότιμον πελα-
τείαν της ότι, λόγω αναχωρήσεως
της εις Παρίσι δια διαμονής
Φθινοπωρινής και Χειμερινής πε-
ριόδου, το 'Ατελι της θα παρα-
μείνει κλειστόν μέχρι της 5ης Σε-
πτεμβρίου ε.ε.

ΒΟΛΑΣΤΙΡ

Κόλλα κολλησματος διαρκείας
'Αρωματισμένη με λεβάντα
Ind. Chim. Boston - MILANO

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΟΠΙΤΙ!

ΕΛΒΕΤΙΚΑΙ ΠΛΕΚΤΗΧΑΜΑΙ

PASSAP

Εύκολο πλέξιμο...
"Ομορφο πλεκτό!"

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 15 - ΑΘΗΝΑΙ
ΕΓΓΑΤΙΑ 130 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΠΑΡΕΙΣΑΚΤΗ

Συνέχεια από τη σελίδα 93

— "Ελα Πιέρα, πάρε επιτέλους μια
απόφαση, είπε ο Σύλβιο.

"Η Πιέρα σγκώθηκε διστακτική, αλ-
λά ένοιωσε κι' έλας τα πόδια της να
τ'η γαργαλουν. Πάντα της έρεσε ο χο-
ρός. "Ευθ' θα χόρευες και με τη σκού-
πα" της έλεγε η μητέρα της, όταν
την έβλεπε να στροβιλιζόταν μέσα στο
δωμάτιο 'δταν το ραδιόφωνο μετέδιδε
κανένα χορευτικό ρυθμό.

— "Ελα, έλα, μ'ην κάνης τη δύσκολη,
λ'η, είπε η Κάμιλα, κλείνοντας της το
μάτι, μ' 'έναν τρόπο που σήμαινε: "Εί-
ναι ευκαιρία να το μιλήσης για μέ-
να".

"Η Πιέρα χαμογέλασε και δ'η'ηκε α-
πό το θεωρείο, σπληνισμένη στο μπρά-
τσο του Μιλέττι, που περπατούσε στο
πλαί της διακριτικά. 'Αλλά όταν θρέ-
θηκαν στην πίστα, ανάμεσα στ' άλλα
ζευγάρια το μπράτσο του την άγκά-
λιασε δολοκλήρη και την έσφιξε επά-
νω του σκεδόν άγρια.

— "Είναι φυσικό" σκέφτηκε η Πιέρα.
"Θέλει να με προστατέψη από τον κό-
σμό". 'Αλλά θυμήθηκε το μπράτσο του
'Αντόνιο τόσο όμοιο μ' αυτό που την
έσφιγγε τώρα. Κι' έκλεινο το άγκά-
λιασμα β'η'ηξε τότε το προσίοιμό της
αγάπης.

— Νομίζω ότι έχω γίνει βαρειά
σάν μολύδι, άστειεύτηκε η Πιέρα, γέ-
ροντας λίγο προς τα πίσω το κεφά-
λι, γιατί τα χείλη της άκουμποσαν
σχεδόν στο μάγουλο του άνου.

Κι' επειδή ο Μιλέττι δ'εν άπαντού-
σε, πρόσθεσε:

— "Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν
το χορό στο αίμα τους. 'Όπως η Κά-
λα λόγου χάρι.

Τώρα επιθυμώ να μιλήση για την
Κάμιλα. Τ'ης φαινόταν ότι η συζήτηση
αυτή την προστατεύε από κάποιο κίν-
δυνο, που δ'εν μπορούσε να καθορίση.

— Γιατί δ'εν θέλετε να ξεφύγετε α-
πό τους άλλους; είπε τέλος εκείνος.
Αυτή τη στιγμή θροκόσαστε εδ'ω, και
χορεύετε. Θά ήθελα να νιώσετε λίγη
χαρά. Είναι ένα αίσθημα που φαντά-
ζομαι ότι θα το έχετε ξεχάσει.

"Εκείνη τον κ'ιτάζε εκπληκτική. "Αλ-
λά τα μάτια του νέου ή'ταν τόσο φλο-
γερά, που έστρεψε άμέσως το κεφάλι
της.

— Δ'εν καταλαβαίνω ψιθύρισε.

— "Θ, είναι δυνατό να μ'ην έχετε
καταλάβει τίποτα για μένα; έσπασε
ο νέος. Τόσο πολύ σας έχει απορροφή-
σει λοιπόν η ασφυκτική ζωή που περ-
νάτε σ' εκείνο το σπίτι; Μά εγ'ω σας
παρακολούθησα από την αρχή. 'Ακο-
λούθησα τη ζωή σας ό'θιμα προς ό'θιμα,
κι' αίσθανόμην τόσο λύπη για σας! Γι'
αυτό σας λέω να τα ξεχάσετε όλα, για
μια στιγμή τουλάχιστο. Είσαστε νέα,
Πιέρα. Είσαστε όμορφη. 'Ελπίζω να
μ'η σας έκαναν να ξεχάσετε και το ότι
είσαστε τόσο όμορφη!

"Η Πιέρα έκανε να το ξεφύγη. "Αλ-
λά το μπράτσο του την έσφιγγε ελ'ο-
να και πιο δυνατά, σ'αν να ήθελε να της
μεταδώση ένα κύμα ζωής, υγείας.

— Μο' φαίνεται ότι είσαστε έσως
που ξεχνάτε πολλά πράγματα, του είπε.

— Καταλαβαίνω τί ένοείτε. Καί τί
μ' αυτό; τη ρώτησε προκλητικά.

— Νομίζω ότι πέσαμε όλοι έξω, ο-
σον άφορα τις κρίσεις μας για σας,

είπε η Πιέρα.

— Τότε το λάθος είναι δικό σας,
άπάντησε ο Μιλέττι. "Εγ'ω δ'εν φταίω
για τα αίσθημά μου. Τό μόνο για
το όποιο θα μπορούσατε ίσως να με
κατηγορήσετε, είναι το ότι φάνηκα
είλικρινής. "Αλλά δ'εν πιστεύω ότι
μπορεί στ' αλήθεια να σας προκάλεσε
έκπληξη το γεγονός, ότι ένας άνδρας
είναι έρωτευμένος μαζί σας... 'Ισως

δ'εν ξέρω να άκφραστώ με άρκυή λε-
πτότητα...

— "Αλλ'ωστε δ'εν θά άξιζε τον κόπο
να φανήτε πιο λεπτός μαζί μου. Δ'εν
είναι έτσι; τον διέκοψε η Πιέρα από-
τομα.

"Ενοιώθε ότι ο θυμός της ή'ταν έτοι-
μος να ξεσπάση σε δάκρυα. Θά ή'ταν
το φυσικότερο πράγμα του κόσμου, να
τον χαστούκιση μπροστά σε όλους και
να σγκωθ'η να φύγη, παρατώντας τον
στη μέση της πίστας. "Η κοπέλλα του
μπαρ με το φτηνό κακοραμμένο φου-
στάνι, δ'εν θά δίσταζε ούτε μια στιγμή
να κάνει μια τέτοια χειρονομία. 'Αλλά
αυτή ή'ταν η κυρία Νέπτις, και μια
κυρία δ'εν επιτρέπονταν να δημιουργή
σκάδαλα. "Επρεπε να τον άκούη, δια-
στέλλοντας τα χείλη σ' ένα ψεύτικο χα-
μόγελο και προσποιούμενη την αδιαφο-
ρη, ενώ ένοιωσε το μπράτσο του να τη
σφιγγ'η ελ'οένα και πιο δυνατά.

Τ'ης φαινόταν ότι στο πρόσωπο του
Μιλέττι, έβλεπε όλους τους άνδρες
της πόλεως, που δ'εν ή'θελαν να ξεχά-
σουν το παρελθόν της, που θεωρούσαν
δικαίωμα τους να την προσβάλλουν. Γι'
αυτούς δ'εν ή'ταν η "κυρία Νέπτις", ή
γυναίκα του Σύλβιο, ή μητέρα του μι-
κρού Βισκάρνο, αλλά η "Πιέρα", ή
όμορφη προκλητική κοπέλλα, που ά-
ναβε πόθους στις άνδρικές καρδιές.

"Ο Μιλέττι είδε το πονεμένο πρό-
σωπό της και μετανιωμένος ξαφνικά,
της ψιθύρισε.

— Με συγχωρήτε. Δ'εν θά ή'θελα να
παρεξηγήσετε τα λόγια μου.

— "Θ, μιλήσατε άρκετά καθαρά, του
άπάντησε εκείνη με θλιμμένη ειρωνεία.
Δ'εν υπάρχει φόβος παρεξηγήσεως.

— Δ'εν κατορθώνω ποτέ να άκφρά-
σω άκριβώς αυτό που αίσθάνομαι και
που σκέπτομαι. Καταλαβαίνω πάντως,
ότι αντί να σας λέω αυτά τα λόγια, το
καλύτερο, που θα είχα να κάνω, θά
ή'ταν, να μ'ην έκαναπτήσω πιά στο σπι-
τί των Νέπτις. Νά έρω μια δικαιολο-
γία και ν' απομακρυνθ'ω. "Εν'ω εγ'ω,
αντιθέτως, περιμένω ελ'οένα και με
περισσότερη αγωνία, να βραδυάση, για
να έρθω να σας δω. Πάντως σας ύ-
πόσχομαι, Πιέρα, να μ'η με έκανάδητε
πιά. Σας δ'νω το λόγο μου ότι δ'εν θά
ξανάρθω στο σπίτι των Νέπτις, άν μου
το άπαγορεύσετε έσως, Πιέρα. Μόνος

του δ'εν έχω τη δύναμη να τα
τέτοια άποψαι.

"Η Πιέρα τον κ'ιτάζε με
απορία και πάλι μέσα της. Θυ-
μαιο. Είχε μαντέψει τις έλ'ες
σχετικά μ' αυτόν και την
αυτή μέρα. Μά κατορθώσε να συγχα-
ρει και πρόσθεσε με φωνή ή'ρεμη:

— Θά ή'ταν καλύτερα να σταματή-
ση αυτή τη συζήτηση και να ξεχά-
σετε αυτά που είπατε, όπως θά προ-
σπαήσω να τα ξεχάσω κι' εγ'ω.

— Μπορώ να ξεχάσω αυτά που εί-
πατε, αλλά δ'εν είναι δύσκολο να ξεχά-
σω έσως, Πιέρα, άπάντησε ο Μιλέττι.

— "Εγ'ω...

Μά δ'εν πρόσθεσε να τελειώσει τη
φράση της. Αισθάνθηκε ένα χέρι ν' ά-
κουμπά στον ώμο της. Στράφηκε από-
τομα.

— "Εκείνος άναστήναξε.

— Ναι, έβλεπα, η Κάμιλα.
Μο' έρεσε. Μο' έρεσε ένας
σε ένα μικρό άγριο ύψος, που
ή'νοιγε να το δαμάσκειν. Μο' έρε-
νησε το ένδιαφέρον.

— Πιστεύω ότι η Κάμιλα ή'χε
πιά ή'δη, είπε η Πιέρα. Μο' έρε-
σε ένα σωρό έπισημασμένα έπιση-
μα, αλλά όταν θά θρέθ'η η κατά-
στη, που θά ξέρη να τη καθή-
ση, είμαι σίγουρη ότι θα γ'η μια
μάστια σύζυγος.

"Ο Μιλέττι έμεινε για λίγο
σιωπηλός, ύστερα είπε με έρωμα
μόγελο:

— Είσαστε πολύ έπιστημη
στην κοινωνία σας. 'Αλλά έπει-
χω αντίληψη, έκλεινε δ'εν π'α-
ρ'ια αίσθημα για σας.

— Κάνετε λάθος, διαμαρτυρή-
θηκε η Πιέρα. "Εγ'ω γνωρίζω την Κάμιλα
χρόνια, και την καταλαβαίνω. Μά
δ'αίνω όπ' ό'θι μου τα παράξενα
τους θυμούς της, γιατί έ'χω ένα
βάθος είναι καλή, και μ' άπει-
τα.

"Ηταν εύκολο τώρα να άναστή-
ται την Κάμιλα, για να τη γ'η
ποιήση σ'αν άσπιδα.

— "Εν πάση περιπτώσει, σ'αν
νε ο Μιλέττι, η Κάμιλα π'α-
ναι σίγουρη για τον ένοπό της
βλακείας, άφ'ω τόλμη να παρη-
ται στο πλευρό σας, χωρίς να γ'η
τη σύγκριση.

— Καί τί έπρεπε να με κάνει

μου δ'εν έχω τη δύναμη να τα
τέτοια άποψαι.

"Η Πιέρα τον κ'ιτάζε με
απορία και πάλι μέσα της. Θυ-
μαιο. Είχε μαντέψει τις έλ'ες
σχετικά μ' αυτόν και την
αυτή μέρα. Μά κατορθώσε να συγχα-
ρει και πρόσθεσε με φωνή ή'ρεμη:

— Θά ή'ταν καλύτερα να σταματή-
ση αυτή τη συζήτηση και να ξεχά-
σετε αυτά που είπατε, όπως θά προ-
σπαήσω να τα ξεχάσω κι' εγ'ω.

— Μπορώ να ξεχάσω αυτά που εί-
πατε, αλλά δ'εν είναι δύσκολο να ξεχά-
σω έσως, Πιέρα, άπάντησε ο Μιλέττι.

— "Εγ'ω...

Μά δ'εν πρόσθεσε να τελειώσει τη
φράση της. Αισθάνθηκε ένα χέρι ν' ά-
κουμπά στον ώμο της. Στράφηκε από-
τομα.

— "Εκείνος άναστήναξε.

— Ναι, έβλεπα, η Κάμιλα.
Μο' έρεσε. Μο' έρεσε ένας
σε ένα μικρό άγριο ύψος, που
ή'νοιγε να το δαμάσκειν. Μο' έρε-
νησε το ένδιαφέρον.

— Πιστεύω ότι η Κάμιλα ή'χε
πιά ή'δη, είπε η Πιέρα. Μο' έρε-
σε ένα σωρό έπισημασμένα έπιση-
μα, αλλά όταν θά θρέθ'η η κατά-
στη, που θά ξέρη να τη καθή-
ση, είμαι σίγουρη ότι θα γ'η μια
μάστια σύζυγος.

"Ο Μιλέττι έμεινε για λίγο
σιωπηλός, ύστερα είπε με έρωμα
μόγελο:

— Είσαστε πολύ έπιστημη
στην κοινωνία σας. 'Αλλά έπει-
χω αντίληψη, έκλεινε δ'εν π'α-
ρ'ια αίσθημα για σας.

— Κάνετε λάθος, διαμαρτυρή-
θηκε η Πιέρα. "Εγ'ω γνωρίζω την Κάμιλα
χρόνια, και την καταλαβαίνω. Μά
δ'αίνω όπ' ό'θι μου τα παράξενα
τους θυμούς της, γιατί έ'χω ένα
βάθος είναι καλή, και μ' άπει-
τα.

"Ηταν εύκολο τώρα να άναστή-
ται την Κάμιλα, για να τη γ'η
ποιήση σ'αν άσπιδα.

— "Εν πάση περιπτώσει, σ'αν
νε ο Μιλέττι, η Κάμιλα π'α-
ναι σίγουρη για τον ένοπό της
βλακείας, άφ'ω τόλμη να παρη-
ται στο πλευρό σας, χωρίς να γ'η
τη σύγκριση.

— Καί τί έπρεπε να με κάνει

του δ'εν έχω τη δύναμη να τα
τέτοια άποψαι.

"Η Πιέρα τον κ'ιτάζε με
απορία και πάλι μέσα της. Θυ-
μαιο. Είχε μαντέψει τις έλ'ες
σχετικά μ' αυτόν και την
αυτή μέρα. Μά κατορθώσε να συγχα-
ρει και πρόσθεσε με φωνή ή'ρεμη:

— Θά ή'ταν καλύτερα να σταματή-
ση αυτή τη συζήτηση και να ξεχά-
σετε αυτά που είπατε, όπως θά προ-
σπαήσω να τα ξεχάσω κι' εγ'ω.

— Μπορώ να ξεχάσω αυτά που εί-
πατε, αλλά δ'εν είναι δύσκολο να ξεχά-
σω έσως, Πιέρα, άπάντησε ο Μιλέττι.

— "Εγ'ω...

Μά δ'εν πρόσθεσε να τελειώσει τη
φράση της. Αισθάνθηκε ένα χέρι ν' ά-
κουμπά στον ώμο της. Στράφηκε από-
τομα.

— "Εκείνος άναστήναξε.

— Ναι, έβλεπα, η Κάμιλα.
Μο' έρεσε. Μο' έρεσε ένας
σε ένα μικρό άγριο ύψος, που
ή'νοιγε να το δαμάσκειν. Μο' έρε-
νησε το ένδιαφέρον.

— Πιστεύω ότι η Κάμιλα ή'χε
πιά ή'δη, είπε η Πιέρα. Μο' έρε-
σε ένα σωρό έπισημασμένα έπιση-
μα, αλλά όταν θά θρέθ'η η κατά-
στη, που θά ξέρη να τη καθή-
ση, είμαι σίγουρη ότι θα γ'η μια
μάστια σύζυγος.

"Ο Μιλέττι έμεινε για λίγο
σιωπηλός, ύστερα είπε με έρωμα
μόγελο:

— Είσαστε πολύ έπιστημη
στην κοινωνία σας. 'Αλλά έπει-
χω αντίληψη, έκλεινε δ'εν π'α-
ρ'ια αίσθημα για σας.

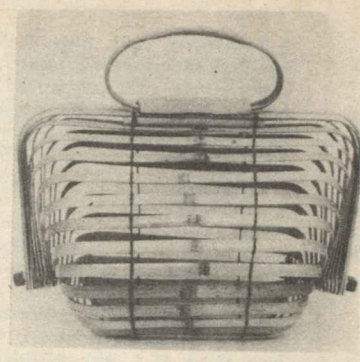
— Κάνετε λάθος, διαμαρτυρή-
θηκε η Πιέρα. "Εγ'ω γνωρίζω την Κάμιλα
χρόνια, και την καταλαβαίνω. Μά
δ'αίνω όπ' ό'θι μου τα παράξενα
τους θυμούς της, γιατί έ'χω ένα
βάθος είναι καλή, και μ' άπει-
τα.

"Ηταν εύκολο τώρα να άναστή-
ται την Κάμιλα, για να τη γ'η
ποιήση σ'αν άσπιδα.

— "Εν πάση περιπτώσει, σ'αν
νε ο Μιλέττι, η Κάμιλα π'α-
ναι σίγουρη για τον ένοπό της
βλακείας, άφ'ω τόλμη να παρη-
ται στο πλευρό σας, χωρίς να γ'η
τη σύγκριση.

— Καί τί έπρεπε να με κάνει

Η ΑΘΗΝΑ'Ι'ΚΗ ΒΙΤΡΙΝΑ

ΨΑΘΙΝΑ ΕΙΔΗ

ΕΝΤΟΣ 20 ΛΕΠΤΩΝ ΤΗΣ ΩΡΑΣ
ΑΝΑΚΤΑΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

Τα μάτια, οι έκδρομες και τα ταξί-
δια άποτελούν τις πιο όμορφες άπο-
λαύσεις του καλοκαριού. Γι' αυτές τις
ευχάριστες στιγμές και για τις άπο-
γευματινές και πρωινές εμφάνισεις
σας, σας είναι άπαραίτητη μια κομ-
ψη, εύρωχη και πρακτική ψήφηση
ταύτα. Διαλέξτε και σεις την πρώτη
μας. Στήση πλαστωμένα γίνονται νεα-
νικά άνευ έγχειρήσεως. Και σ'υ μπορεί-
τε να περιποιηθ'ητε την όμορφή σας με λί-
γα χρήματα. "Επιστημονικό 'Ινστιτούτο
Αισθητικής "ΧΟΛΑΓΓΟΥΝΗ", Πλατεία
Καπνικαρέας 8 τηλ. 25.562. "Ωρες
έπισκέψεως 10 — 2 και 4 — 8.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑ

Κυττάξετε το πρόσωπό σας στον καθρέ-
φτη. "Αν ίσως δ'εν είσθε εύχαριστημέ-
νη έπισκεφθήτε το 'Ινστιτούτον "ΝΤΙΑ-
ΝΑ" που έχει για σκοπό του να ά-
διοποιήση και να τελειοποιήση την ό-
μορφή σας. ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΕΙ ριζικά
και άνόδους, ρυτίδες, λεκέδες, άκ-
μές, πλαστικές έγχειρήσεις μ'η-
σής, ρυτίδων με τελειότητα γαλ-
λικά μηχανήματα αισθητικής. Πάντο-
τε στην ύπηρεσία της όμορφιάς σας
το έπιστημονικό 'Ινστιτούτον αισθη-
τικής "ΝΤΙΑΝΑ" έδ'ος "Ερμού" 15
(στοά "Ερμείου), τηλέφωνον 22.248.

Και σεις δεσποινίς μου, θά μπορού-
σε να φτιάξετε μόνιμα από το πε-
ρμένο χτένισμα μετά από φοίτηση έρ-
μάνος στην άνεγνωρισμένη ύπό του
κράτους επαγγελματική σχολή κομ-
ματών Πέτρου "Αμαράντου. Με το εί-
δικό διπλώμα που θά πάρετε από
τη σχολή θά μπορείτε να έλασκήσετε
ένα επάγγελμα έπικερδες που θά σας
έξασφαλίσουν το μέλλον. ΣΧΟΛΗ ΚΟΜ-
ΜΟΤΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ (δι-
πλωματούχου Σχολών Παρίσιων) Χα-
ρίλαου Τρικοπής 20. Τηλ. 612-588.
"Ενα διπλώμα της σχολής ΑΜΑΡΑΝ-
ΤΟΥ είναι ένα εφόδιο για το μέλλον.

Κυρίες και δεσποινίδες μου, Ποία ά-
πό σας παρέκαμψε μέχρι τώρα να έ-
φοδίστη την τακαλάτη της με το πε-
ρίφημο σίδερο όμορφιάς "ΕΛΥΑΚ"; Αλ-
τό που έκανάνει το πρόσωπο και το
διατηρεί πάντα φρέσκο και νεανικό έί-
ναι κατάλληλο για κάθε ηλικία. Σί-
δηρώστε λοιπόν τις ρυτίδες σας και
προάγετε τη δημιουργία νέων. Στή
διάθεσι σας έπίσης έχουμε και τα
μόλις παραληφθέντα έπιστημονικά
YOUTHEXA'S HAIR REMOVER STICKS
που άποτελούν την τελευταία λέξη
της έπιστήμης και σας έξυπηρετούν
άφραστα. "Αποκλειστικοί αντιπρόσω-
ποι Λούης Σμιθ και "Αδαμ. Κλαυδι-
νιάδου, έδ'ος Θεμιστοκλέους άριθ. 4,
τηλέφωνον 622-357. Τα προϊόντα αυ-
τά βοηθούν να τελειοποιη-
τε πολύ την όμορφή σας και να
διατηρήσετε μια νεανική εμφάνιση.

Ζητάτε το καμπίτσο

"ΑΤΕΙΞ"

ΑΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΣΑΠΟΝ

Αρωματικά Αποδομικά

"ΑΤΕΙΞ"

ΧΕΙΡΟΣ-ΜΠΑΝΙΟΥ-ΣΥΡΙΣΜΑΤΟΣ ΖΙΠΟΥ ΜΑΞΙΛΛΑΙΣ

ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ-ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΑΡΩΜΑ

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΥΣΒΑΡΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 483.123

ΛΥΣΕΙΣ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ορίζοντες: 1) ΑΡΑΒΙΑ — ΦΕΣΙ. 2) ΡΑΜΑ — ΙΣΩΣ. 3) ΠΙΑΤΟ — ΟΝΟΜΑ. 4) ΥΣ — ΤΥΦΛΑ — ΑΝ. 5) ΡΕ — ΖΩΗ. 6) ΟΣ — ΧΑΙΝΩ — ΣΣ. 7) ΚΕΑ — ΔΕ. 8) ΜΙ — ΛΑΓΟΣ — ΑΧ. 9) ΠΑΡΙΣ — ΣΟΥΔΑ. 10) ΟΜΕΡ — ΥΠΕΡ. 11) ΡΟΖΑ — ΑΛΑΤΟΝΑ. ΚΑΘΕΩΣ: 1) ΑΡΡΙΠΟ — ΜΠΑΡ. 2) ΡΑΓΙΣ — ΣΚΙΑ. 4) ΑΜΑ — ΡΟΖ. 4) ΒΑΤΤ — ΧΑΛΙΜΑ. 5) ΟΥΡΑ — ΑΣΕ. 6) ΑΙ — ΦΕΙΔΙ — ΡΑ. 7) ΣΟΛ — ΝΕ. 8) ΦΩΝΑΙΣ — ΣΟΥΤ. 9) ΕΣΟ — ΥΠΟ. 10) ΜΑΝΣ — ΑΔΕΝ. 11) ΙΒΑΝ — ΣΑΧΑΡΑ.

ΟΙ ΒΩΛΟΙ

Επτά και πέντε βώλους.

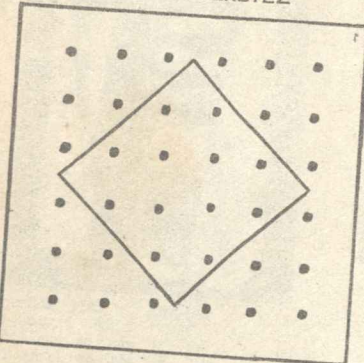
Ο ΠΟΔΗΛΑΤΗΣ

Η απόσταση είναι 15 χιλιόμετρα. Αφαιρούμενης της στάσεως 6 χρόνος είναι 3 ώρες και 40 λ. Για τα 6 συμπληρωματικά χιλιόμετρα, ο ποδηλάτης, που έκανε 20 λ. Επομένως για να πάει και να έρθει στην πραγματικότητα, μένουν 3 ώρες και 20 λ. ή 200 λ. Για να κάνει ένα χιλιόμετρο με το ποδήλατο κατά την επιστροφή, χρειάζεται:

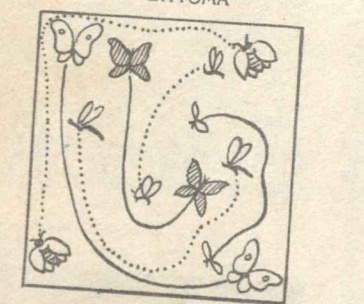
$$\frac{6}{60} + \frac{18}{60} = \frac{24}{60} = \frac{2}{5} \text{ μ.}$$

$$\frac{200 \times \frac{2}{5}}{40} = 15 \text{ χιλ.}$$

ΔΩΔΕΚΑ ΤΕΛΕΙΣ

ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗ
ΔΙΔΟΤΟΓ 49 — ΤΗΛ. 614.869

Ο Ιατρός ΧΡ. ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ, τέως επιμελητής Μαιευτηρίου «ΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ», δέχεται επισκέψεις καθ' έκαστην 11 — 1 και 5 — 7 μ.μ. και επί συγγενείας. Τας απόρους δωρεάν έκαστην Τετάρτην.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ
ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩ ΝΟΜΩ

Διευθυντής — Έκδοτης: Εύαγγελος Τερζόπουλος.
Ασκήνηση 107,
Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Αντώνιος Τσαλκίτης.
Ανδρόπλεως 37 Ανάληψης

ΕΞΕΝΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Η επιτροπή μίας κοινότητας ήλθε κάποτε στον επίσκοπο μίας περιφέρειας να ζητήσει τον διορισμό ενός εφημερίου. Ο επίσκοπος στήριξε στην επιτροπή και τους ώθησε: «Πόσο μεγάλο άνθρωπο θέλετε;» «Σεβασμιώτατε, δεν μιάς ενδιαφέρει τόσο το ανάστημά του, ούτε το μορφωτικό ή το οικονομικό. Τον εφημεριό μας τον θέλουμε να είναι τόσο ανήλικος ώστε να φθάσει τον ουρανό όταν βρίσκεται στα γόνατά του».

Τέτοιους πνευματικούς ήγέτας έχει ανάγκη η εποχή μας — ανθρώπους που το ήθος τους να φαίνεται στην ένωση του Θεού ταπεινούς τους. Είναι μεγάλος ο πειρασμός σ' εκείνους που αντιπροσωπεύει τις βουλές του Θεού να δάζει τον εαυτό του τόσο ψηλά που όλοι οι άλλοι να είναι πιο κάτω από αυτόν. Η Χριστιανική διακονία δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως δικαιολογητικό της υπερτοπίας μας.

Είναι μεγάλη η εθύνση της αποστολικότητας. Την ανεγνώρισε ο άπ. Παύλος όταν έγραψε στους Κορινθίους λέγοντάς τους: «Δοκώ γάρ ότι ο Θεός ήμεις τους αποστόλους εσχάτους απέδειξε ως επιθανάτιους». Είναι σαν να λέγει, «ήμεις οι απόστολοι είμεθα πάντοτε υπό τον πειρασμόν να φανώμεθα ότι είμεθα κάτι. Άλλά πρέπει να προσέξουμε τί εκτίμησι ο Θεός έχει για μιάς. Αυτό είναι το σπουδαιότερο. Όχι τί ήμεις νομίζουμε για τον εαυτό μας ή πόσο μιάς εκτιμούν οι άλλοι, αλλά τί ο Θεός σκέπτεται για μιάς». Η κλήσις του εγγάτου του Θεού δεν γίνεται από ανθρώπους, ούτε οι άνθρωποι είναι έντελει οι κριταί του. Αν ή εκλογή μας δεν είναι θεία, θ' αποβή μάταια. Μόνον εκείνος που από τον Θεόν αποστέλλεται ως πρωταρχικό του μέλημα θά έχη τον Θεόν να ελκυστή με δ, τί κάμνει και δ, τί λέγει.

Ας μην ξεχνούμε, λέγει ο άπ. Παύλος, όχι μόνον ότι ή αποστολικότης μας είναι θεία άλλά τί και οι απόστολοι που είμεθα πρέπει να θεωρούμε τους εαυτούς μας ως εσχάτους, ως τους ταπεινότερους των ανθρώπων. Στο κάτω κάτω της γραφής δεν είμεθα παρά υπηρέτα του Θεού και υπηρέτα των συνανθρώπων μας. Οι φωνές των δυνατών και των αποστόλων που θέλουν να δεσποζούν παρα να υπηρετούν, χτυπούν τόσο άσχημα στ' αυτιά των ανθρώπων. Οι γλυκές φωνές, τ' άσματα που ευφραίνουν την ψυχή είναι των μικρών παιδιών. Ο άετος και ή στρουθοκάμηλος δεν κλαίει. Μόνο το καναρίνι και ο κορυδαλλός κλαίει δόξιν μαγευτικά. Οι Χριστιανοί που είναι μικροί και άσημαντοι στα δικά τους μάτια, μαγεύουν τον κόσμο με τ' όσα της αγάπης του Θεού.

Η επιτροπή μίας κοινότητας ήλθε κάποτε στον επίσκοπο μίας περιφέρειας να ζητήσει τον διορισμό ενός εφημερίου. Ο επίσκοπος στήριξε στην επιτροπή και τους ώθησε: «Πόσο μεγάλο άνθρωπο θέλετε;» «Σεβασμιώτατε, δεν μιάς ενδιαφέρει τόσο το ανάστημά του, ούτε το μορφωτικό ή το οικονομικό. Τον εφημεριό μας τον θέλουμε να είναι τόσο ανήλικος ώστε να φθάσει τον ουρανό όταν βρίσκεται στα γόνατά του».

Τέτοιους πνευματικούς ήγέτας έχει ανάγκη η εποχή μας — ανθρώπους που το ήθος τους να φαίνεται στην ένωση του Θεού ταπεινούς τους. Είναι μεγάλος ο πειρασμός σ' εκείνους που αντιπροσωπεύει τις βουλές του Θεού να δάζει τον εαυτό του τόσο ψηλά που όλοι οι άλλοι να είναι πιο κάτω από αυτόν. Η Χριστιανική διακονία δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως δικαιολογητικό της υπερτοπίας μας.

Είναι μεγάλη η εθύνση της αποστολικότητας. Την ανεγνώρισε ο άπ. Παύλος όταν έγραψε στους Κορινθίους λέγοντάς τους: «Δοκώ γάρ ότι ο Θεός ήμεις τους αποστόλους εσχάτους απέδειξε ως επιθανάτιους». Είναι σαν να λέγει, «ήμεις οι απόστολοι είμεθα πάντοτε υπό τον πειρασμόν να φανώμεθα ότι είμεθα κάτι. Άλλά πρέπει να προσέξουμε τί εκτίμησι ο Θεός έχει για μιάς. Αυτό είναι το σπουδαιότερο. Όχι τί ήμεις νομίζουμε για τον εαυτό μας ή πόσο μιάς εκτιμούν οι άλλοι, αλλά τί ο Θεός σκέπτεται για μιάς». Η κλήσις του εγγάτου του Θεού δεν γίνεται από ανθρώπους, ούτε οι άνθρωποι είναι έντελει οι κριταί του. Αν ή εκλογή μας δεν είναι θεία, θ' αποβή μάταια. Μόνον εκείνος που από τον Θεόν αποστέλλεται ως πρωταρχικό του μέλημα θά έχη τον Θεόν να ελκυστή με δ, τί κάμνει και δ, τί λέγει.

Ας μην ξεχνούμε, λέγει ο άπ. Παύλος, όχι μόνον ότι ή αποστολικότης μας είναι θεία άλλά τί και οι απόστολοι που είμεθα πρέπει να θεωρούμε τους εαυτούς μας ως εσχάτους, ως τους ταπεινότερους των ανθρώπων. Στο κάτω κάτω της γραφής δεν είμεθα παρά υπηρέτα του Θεού και υπηρέτα των συνανθρώπων μας. Οι φωνές των δυνατών και των αποστόλων που θέλουν να δεσποζούν παρα να υπηρετούν, χτυπούν τόσο άσχημα στ' αυτιά των ανθρώπων. Οι γλυκές φωνές, τ' άσματα που ευφραίνουν την ψυχή είναι των μικρών παιδιών. Ο άετος και ή στρουθοκάμηλος δεν κλαίει. Μόνο το καναρίνι και ο κορυδαλλός κλαίει δόξιν μαγευτικά. Οι Χριστιανοί που είναι μικροί και άσημαντοι στα δικά τους μάτια, μαγεύουν τον κόσμο με τ' όσα της αγάπης του Θεού.

ΜΕΝΤΙΟΥΝ

ΕΛΠΙΣ ΠΑΥΛΟΥ

Δίπλωμα και διαβίβας της παθείας Μανφρέδ. Άποστολής της Έταιρίας Ψυχικών Χρυσών, διά την εξαγωγή των επίδοσιν εις περιόριστον χρόνον από του κ. Τσαυτή των ξένων Έταιριών Ελπίων Τυβίγγης, Λονδίνου και Υόρκης.

Δέχεται: 9-1 π.μ. και μ.μ. Όδός Κρήτης 6, παλαιό δόμο Λισίων, Πλατεία Ελπίων Τηλέφωνον: 813-591 — 592

ΚΩΝΣΤ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Νευρολόγος — ψυχίατρος
Λεωφ. Πανεπιστημίου 46
Τηλ. 614-620

ΒΟΛΑΣΤΙ

Κόλλα κολλησματος διαρκούς
Αρωματισμένη με λεβάντα
Ind. Chim. Boston - MILANO

ΠΟΠΗ ΣΤΗΛΙΑΣΤΗ - ΜΠΑΖΙΝ

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Σατωβριάνδου 22 — 3ος όροφος
Τηλέφ. 523.845

Πείρατε και σεις Βερρίνι Σωληνάρια Νο 50

ARIZONA;

Είναι θαύμα, κυκλοφορεί σε όλα τα καπνέματα χρωματισμός από το Μαύρο έως το Άσπρο, διατηρεί το δέρμα ομοιόμορμον, δεν το κάνει τοπιαρό, είναι το καινούργιο με πλαστικές άπαι προϊόν της

ARIZONA

Πρίν από την Ήλιοθεραπεία

ΤΟ ΓΑΛΑΚΤΟΜΑ COLAX
σας χαρίζει φυσικό πρόσωπο χρώμα, χωρίς ξεφλούδισμα και εγκαύματα.

Μετά την Ήλιοθεραπεία
Διατηρείτε το δέρμα σας μαλακό και δροσερό με κρέμα
LANOLINE COLAX

Σκωτσέζικο

Μαλλιά
ΣΤΟ
WOOL HOUSE
Βαλαωρίτου 5α

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το χρονικό διάστημα από 18 — 31 Αυγούστου

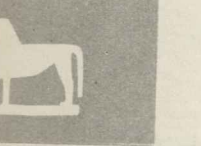
ΚΡΙΟΣ

(21 Μαρτίου — 20 Απριλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαρτίου): Μπορείτε να ζητήσετε με τη σημάδα που έχουν. Μή γανθαστε στο λατρεύον των ποικιλομορφών ζητημάτων γιατί τίποτα δεν μπορείτε να φροντίσετε με την κατάλληλη σοβαρότητα και να συλλογιστείτε της καταστάσεως.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Απριλίου): Μή δείτε τους καρπούς μιάς φροντίδας που καταβάλλετε από καιρό. Προσπαθήστε και κοινασθήκατε, αλλά πάλι θ' απολαύσετε και θ' ικανοποιηθείτε από το αποτέλεσμα που είναι πάρα πολύ υπολογισμένο για σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Απριλίου): Μή αναμειγνύετε έναν αίσθηματικό σας έρωτα, που σας είχε αφήσει με το γυναικείο ένα μεγάλο κενό. Έτσι αναμειγνύετε ένα φίλο, που είχατε απογοητευτεί. Πάντως μή καινούργια καταστάσεις δημιουργούνται στην ψυχή σας τώρα.

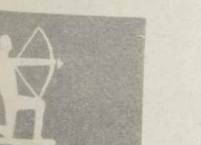
ΛΕΩΝ

(23 Ιουλίου — 22 Αυγούστου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Ιουλίου): Τα αποτελέσματα θ' εξαχθούν από τη σωστή αντιμετώπιση των πραγμάτων. Σε γενικές γραμμές πρέπει τα ζητήματα να τα αντιμετωπίσετε όπως είναι στην πραγματικότητα και όχι όπως θέλετε να είναι. Η ίδια να είναι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Αυγούστου): Η επιτυχία σας θ' ολοκληρωθεί γιατί τώρα θ' είσαστε ελεύθεροι να ενεργήσετε όπως κρίνετε σωστό. Στον αίσθηματικό τομέα θ' πάσουν τα πράγματα νέα τροπή, έτσι που στο τέλος θ' είναι πιο ευχάριστα από τώρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Αυγούστου): Μή σας γίνει μια πρόκληση και όσο και αν δεν σας ενδιαφέρει στην άοχη καινούργια να τη δέχεται γιατί τα πράγματα θ' πάσουν νέα τροπή και θ' αναγνωριθούν καταστάσεις από τις οποίες μπορείτε να ωφεληθείτε πολύ.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(23 Νοεμβρίου — 20 Δεκεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Νοεμβρίου): Μή διατάξετε να καινοτομήσετε και μην έχετε απέναντί σας πρόσωπα που δεν σας συνδέει μεγάλη οικειότητα. Υπάρχει φόβος, στον ενθουσιασμό σας, ν' απομακρύνετε κάτι που θ' έχη συνέπειες και θ' σας στενοχωρήσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Δεκεμβρίου): Είναι περισσότερο να ζητήσετε έρωτα και να ευχαριστήσετε την κατανόηση. Όταν καινούργια τα πράγματα θ' αλλάξουν, διόλου περίεργο, να δείτε που εκπληκθούν και τότε θ' είναι πολύ άσχημα για να διασυνδεθούν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Δεκεμβρίου): Είναι να εστιάσετε περισσότερο στην κατανόηση των προσώπων που και τις συνδέει. Μήν περιφρονείτε να είσαστε υπεύθυνοι για όσα σας απορροπεί και τις ενέργειές σας.

ΤΑΥΡΟΣ

(21 Απριλίου — 20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 Απριλίου): Κανονίστε έτσι τις άσκολιες σας ώστε να σας μείνι περισσότερος χρόνος για τον εαυτό σας, που κάτω από αυτές τις συνθήκες και τις προϋποθέσεις κινδυνεύει να συλλογιστεί. Άσκολήστε λίγο και με κάτι πιο πολύ εύχρηστο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Δεν είναι ευνοϊκή ή στιγμή για μεγάλες αποφάσεις. Θά ωφεληθείτε περισσότερο με μιά συντηρητική πολιτική. Δείξτε στην άοχη κάποια επιφύλαξη, όπως στον ή εξέλιξη των πραγμάτων θ' σας δείξει την πορεία που θ' πάρετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαΐου): Σε λίγον καιρό θ' τακτοποιηθεί το ζήτημα, που σας ενδιαφέρει προσωπικά και θ' γιορτάσετε την επιτυχία σας. Ένα γράμμα ή ή μερολόγια ενός τρίτου προσώπου θ' παίξει έναν πολύ μεγάλο ρόλο στην υπόθεσή σας αυτή.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου — 22 Σεπτεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Αυγούστου): Μιά αλλαγή στη ζωή σας, που θ' έχη προκάλεση ένα ταξίδι ή μιά έκδρομη θ' βάλει τα πράγματα σε άλλο δρόμο και θ' σας δώσει την ευκαιρία να κάνετε καινούργιες γνωριμιές που θ' σας προσφέρουν αλλαγές και πολύ ποικιλία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Σεπτεμβρίου): Εάν αντιμετωπίσετε τα πράγματα με σύνεσι θ' λύσετε τα προβλήματα, που σας παρουσιάζονται. Όπωςδήποτε όμως χρειάζεται επιφύλαξη και προσοχή. Τα μεγάλα πλάνηματα δεν συνιστούν στην παρούσα περίσταση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Σεπτεμβρίου): Σύντομα θ' σας παρουσιασθεί ευκαιρία να ξαννοικήτε σε καινούργια ορίζοντες. Τα αίσθηματικά σας ζητήματα θ' εξελιχθούν δυνατά και δεν θ' σας παρουσιασθεί καμιά έκτακτη ανάγκη που θ' σας βάλει σε στενοχώρια.

ΑΙΓΟΚΕΡΣ

(21 Ιανουαρίου — 20 Φεβρουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Ιανουαρίου): Μήν είσαστε τόσο αλόφροντες ιδίως όταν έχετε απέναντί σας πρόσωπα που δεν σας συνδέει μεγάλη οικειότητα. Υπάρχει φόβος, στον ενθουσιασμό σας, ν' απομακρύνετε κάτι που θ' έχη συνέπειες και θ' σας στενοχωρήσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Φεβρουαρίου): Θά μερολόγια ένα γεγονός τυχαίο που θ' σας φέρη πολύ κοντά στην καινούργια που τον όνειρο σας. Πρέπει όμως ν' αγωνισθείτε άσχημα για να σπάσετε στο τέρας, αλλά και πάλι θ' πρέπει να επαγρυπνήτε την καλή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Φεβρουαρίου): Δίνετε πολύ από τον εαυτό σας και αυτό θ' σας κοσμήσει και θ' σας βλάψη ψυχικά. Το αποτέλεσμα θ' είναι πολύ διαφορετικό από αυτό που έλπίζετε έτσι και αν τώρα είστε νομίζετε πως μόνο έτσι πρέπει να γίνει.

ΛΕΩΝ

(23 Ιουλίου — 22 Αυγούστου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Ιουλίου): Τα αποτελέσματα θ' εξαχθούν από τη σωστή αντιμετώπιση των πραγμάτων. Σε γενικές γραμμές πρέπει τα ζητήματα να τα αντιμετωπίσετε όπως είναι στην πραγματικότητα και όχι όπως θέλετε να είναι. Η ίδια να είναι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Αυγούστου): Η επιτυχία σας θ' ολοκληρωθεί γιατί τώρα θ' είσαστε ελεύθεροι να ενεργήσετε όπως κρίνετε σωστό. Στον αίσθηματικό τομέα θ' πάσουν τα πράγματα νέα τροπή, έτσι που στο τέλος θ' είναι πιο ευχάριστα από τώρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Αυγούστου): Μή σας γίνει μια πρόκληση και όσο και αν δεν σας ενδιαφέρει στην άοχη καινούργια να τη δέχεται γιατί τα πράγματα θ' πάσουν νέα τροπή και θ' αναγνωριθούν καταστάσεις από τις οποίες μπορείτε να ωφεληθείτε πολύ.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(23 Νοεμβρίου — 20 Δεκεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Νοεμβρίου): Μή διατάξετε να καινοτομήσετε και μην έχετε απέναντί σας πρόσωπα που δεν σας συνδέει μεγάλη οικειότητα. Υπάρχει φόβος, στον ενθουσιασμό σας, ν' απομακρύνετε κάτι που θ' έχη συνέπειες και θ' σας στενοχωρήσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Δεκεμβρίου): Είναι περισσότερο να ζητήσετε έρωτα και να ευχαριστήσετε την κατανόηση. Όταν καινούργια τα πράγματα θ' αλλάξουν, διόλου περίεργο, να δείτε που εκπληκθούν και τότε θ' είναι πολύ άσχημα για να διασυνδεθούν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Δεκεμβρίου): Είναι να εστιάσετε περισσότερο στην κατανόηση των προσώπων που και τις συνδέει. Μήν περιφρονείτε να είσαστε υπεύθυνοι για όσα σας απορροπεί και τις ενέργειές σας.

ΑΙΓΟΚΕΡΣ

(21 Ιανουαρίου — 20 Φεβρουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Ιανουαρίου): Μήν είσαστε τόσο αλόφροντες ιδίως όταν έχετε απέναντί σας πρόσωπα που δεν σας συνδέει μεγάλη οικειότητα. Υπάρχει φόβος, στον ενθουσιασμό σας, ν' απομακρύνετε κάτι που θ' έχη συνέπειες και θ' σας στενοχωρήσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Φεβρουαρίου): Θά μερολόγια ένα γεγονός τυχαίο που θ' σας φέρη πολύ κοντά στην καινούργια που τον όνειρο σας. Πρέπει όμως ν' αγωνισθείτε άσχημα για να σπάσετε στο τέρας, αλλά και πάλι θ' πρέπει να επαγρυπνήτε την καλή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Φεβρουαρίου): Δίνετε πολύ από τον εαυτό σας και αυτό θ' σας κοσμήσει και θ' σας βλάψη ψυχικά. Το αποτέλεσμα θ' είναι πολύ διαφορετικό από αυτό που έλπίζετε έτσι και αν τώρα είστε νομίζετε πως μόνο έτσι πρέπει να γίνει.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου — 22 Σεπτεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Αυγούστου): Μιά αλλαγή στη ζωή σας, που θ' έχη προκάλεση ένα ταξίδι ή μιά έκδρομη θ' βάλει τα πράγματα σε άλλο δρόμο και θ' σας δώσει την ευκαιρία να κάνετε καινούργιες γνωριμιές που θ' σας προσφέρουν αλλαγές και πολύ ποικιλία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Σεπτεμβρίου): Εάν αντιμετωπίσετε τα πράγματα με σύνεσι θ' λύσετε τα προβλήματα, που σας παρουσιάζονται. Όπωςδήποτε όμως χρειάζεται επιφύλαξη και προσοχή. Τα μεγάλα πλάνηματα δεν συνιστούν στην παρούσα περίσταση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Σεπτεμβρίου): Σύντομα θ' σας παρουσιασθεί ευκαιρία να ξαννοικήτε σε καινούργια ορίζοντες. Τα αίσθηματικά σας ζητήματα θ' εξελιχθούν δυνατά και δεν θ' σας παρουσιασθεί καμιά έκτακτη ανάγκη που θ' σας βάλει σε στενοχώρια.

ΑΙΓΟΚΕΡΣ

(21 Ιανουαρίου — 20 Φεβρουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Ιανουαρίου): Μήν είσαστε τόσο αλόφροντες ιδίως όταν έχετε απέναντί σας πρόσωπα που δεν σας συνδέει μεγάλη οικειότητα. Υπάρχει φόβος, στον ενθουσιασμό σας, ν' απομακρύνετε κάτι που θ' έχη συνέπειες και θ' σας στενοχωρήσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Φεβρουαρίου): Θά μερολόγια ένα γεγονός τυχαίο που θ' σας φέρη πολύ κοντά στην καινούργια που τον όνειρο σας. Πρέπει όμως ν' αγωνισθείτε άσχημα για να σπάσετε στο τέρας, αλλά και πάλι θ' πρέπει να επαγρυπνήτε την καλή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Φεβρουαρίου): Δίνετε πολύ από τον εαυτό σας και αυτό θ' σας κοσμήσει και θ' σας βλάψη ψυχικά. Το αποτέλεσμα θ' είναι πολύ διαφορετικό από αυτό που έλπίζετε έτσι και αν τώρα είστε νομίζετε πως μόνο έτσι πρέπει να γίνει.

ΑΙΓΟΚΕΡΣ

(21 Ιανουαρίου — 20 Φεβρουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Ιανουαρίου): Μήν είσαστε τόσο αλόφροντες ιδίως όταν έχετε απέναντί σας πρόσωπα που δεν σας συνδέει μεγάλη οικειότητα. Υπάρχει φόβος, στον ενθουσιασμό σας, ν' απομακρύνετε κάτι που θ' έχη συνέπειες και θ' σας στενοχωρήσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Φεβρουαρίου): Θά μερολόγια ένα γεγονός τυχαίο που θ' σας φέρη πολύ κοντά στην καινούργια που τον όνειρο σας. Πρέπει όμως ν' αγωνισθείτε άσχημα για να σπάσετε στο τέρας, αλλά και πάλι θ' πρέπει να επαγρυπνήτε την καλή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Φεβρουαρίου): Δίνετε πολύ από τον εαυτό σας και αυτό θ' σας κοσμήσει και θ' σας βλάψη ψυχικά. Το αποτέλεσμα θ' είναι πολύ διαφορετικό από αυτό που έλπίζετε έτσι και αν τώρα είστε νομίζετε πως μόνο έτσι πρέπει να γίνει.

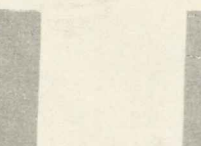
ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου — 22 Σεπτεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Αυγούστου): Μιά αλλαγή στη ζωή σας, που θ' έχη προκάλεση ένα ταξίδι ή μιά έκδρομη θ' βάλει τα πράγματα σε άλλο δρόμο και θ' σας δώσει την ευκαιρία να κάνετε καινούργιες γνωριμιές που θ' σας προσφέρουν αλλαγές και πολύ ποικιλία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Σεπτεμβρίου): Εάν αντιμετωπίσετε τα πράγματα με σύνεσι θ' λύσετε τα προβλήματα, που σας παρουσιάζονται. Όπωςδήποτε όμως χρειάζεται επιφύλαξη και προσοχή. Τα μεγάλα πλάνηματα δεν συνιστούν στην παρούσα περίσταση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Σεπτεμβρίου): Σύντομα θ' σας παρουσιασθεί ευκαιρία να ξαννοικήτε σε καινούργια ορίζοντες. Τα αίσθηματικά σας ζητήματα θ' εξελιχθούν δυνατά και δεν θ' σας παρουσιασθεί καμιά έκτακτη ανάγκη που θ' σας βάλει σε στενοχώρια.

ΑΙΓΟΚΕΡΣ

(21 Ιανουαρίου — 20 Φεβρουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Ιανουαρίου): Μήν είσαστε τόσο αλόφροντες ιδίως όταν έχετε απέναντί σας πρόσωπα που δεν σας συνδέει μεγάλη οικειότητα. Υπάρχει φόβος, στον ενθουσιασμό σας, ν' απομακρύνετε κάτι που θ' έχη συνέπειες και θ' σας στενοχωρήσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Φεβρουαρίου): Θά μερολόγια ένα γεγονός τυχαίο που θ' σας φέρη πολύ κοντά στην καινούργια που τον όνειρο σας. Πρέπει όμως ν' αγωνισθείτε άσχημα για να σπάσετε στο τέρας, αλλά και πάλι θ' πρέπει να επαγρυπνήτε την καλή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Φεβρουαρίου): Δίνετε πολύ από τον εαυτό σας και αυτό θ' σας κοσμήσει και θ' σας βλάψη ψυχικά. Το αποτέλεσμα θ' είναι πολύ διαφορετικό από αυτό που έλπίζετε έτσι και αν τώρα είστε νομίζετε πως μόνο έτσι πρέπει να γίνει.

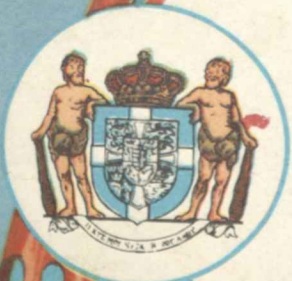
Μήν ξεχνάτε, ότι...

...μέσα σε όλα τὰ κουτιά του **DAL**,
ακόμη και στα κουτιά τῶν 4 δρχ.,
υπάρχει και μιὰ ἐκπληξις... μιὰ
πρωτοφανὴς ποικιλία ἀπὸ χαρι-
τωμένα δωράκια τοῦ **DAL**!

"Ἔτσι, ἀγοράζοντας **DAL**, ὄχι
μόνο ἀγοράζετε ἀνωτέρα ποι-
ότητα, ἀλλὰ δοκιμάζετε και μιὰ
ἐκπληξι.

Μήν ξεχνάτε, ὅτι μόνο τὸ
DAL λαμπικάρει τὰ ρούχα και
προστατεύει τὰ χέρια σας
ἀποτελεσματικά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Ὁμορφαίνει ὅ,τι πλένει